

ROZHODNUTÍ

Nejvyšší správní soud jako soud kárný rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Karla Šimky a členů JUDr. Pavlína Brzobohatého, JUDr. Milana Závurky, JUDr. Petra Vlacha, JUDr. Michala Žižlavského a prof. JUDr. Marie Karfíkové, CSc., v právní věci kárného navrhovatele: **předseda Městského soudu v Praze**, se sídlem Spálená 6/2, Praha, proti kárně obviněnému: **JUDr. Kamil Kydalka**, nar. X, soudce Městského soudu v Praze, se sídlem Spálená 6/2, Praha, v řízení o návrhu na zahájení kárného řízení o kárné odpovědnosti soudce ze dne 24. 5. 2019,

t a k t o :

JUDr. Kamil Kydalka, nar. X,

soudce Městského soudu v Praze,

se podle § 19 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, ve znění pozdějších předpisů,

u z n á v á v i n n ý m , ž e

jako soudce Městského soudu v Praze nerozhodoval v přiměřených lhůtách a způsobil průtahy, jež nebyly opřeny o objektivní důvody nezávislé na vůli soudce, v následujících věcech:

1. sp. zn. 3 T 2/2014
2. sp. zn. 3 T 6/2015
3. sp. zn. 3 T 7/2015
4. sp. zn. 3 T 4/2016
5. sp. zn. 3 T 10/2016
6. sp. zn. 3 T 12/2016
7. sp. zn. 3 T 15/2016

- 8. sp. zn. 3 T 5/2017
- 9. sp. zn. 3 T 6/2017
- 10. sp. zn. 3 T 7/2017

t e d y

z nevědomé nedbalosti porušil

povinnost soudce vyplývající z § 79 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, čímž ohrozil důvěru ve spravedlivé rozhodování soudů,

t í m s p á c h a l

kárné provinění podle § 87 odst. 1 téhož zákona

a z a t o s e m u u k l á d á

podle § 88 odst. 1 písm. b) zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů,

k á r n é o p a t ř e n í

snížení platu o 10 % na dobu 12 měsíců.

O d ů v o d n ě n í :

I. Návrh na zahájení kárného řízení a jeho doplnění

[1] Návrhem podaným u Nejvyššího správního soudu jako soudu kárného dne 24. 5. 2019 bylo zahájeno kárné řízení proti JUDr. Kamilu Kydalkovi, nar. X, soudci Městského soudu v Praze. Důvodem pro podání předmětného návrhu byly dle kárného navrhovatele průtahy způsobené nečinností a záměrnou nekoncentrovaností řízení v celkem 17 věcech projednávaných kárně obviněným, čímž měl kárně obviněný zaviněně porušit své povinnosti soudce a ohrozit tím důvěru ve spravedlivé a odborné rozhodování soudu.

[2] Kárný navrhovatel rovněž upozornil, že s kárně obviněným bylo již dříve vedeno kárné řízení. Jednak se jednalo o řízení vedené pod sp. zn. 16 Kss 7/2014, v němž rozhodnutím ze dne 11. 6. 2015 byl kárně obviněný uznán vinným tím, že si při výkonu svých politických práv počínal tak, že ohrozil důstojnost soudcovské funkce a zneužil funkci soudce k prosazování soukromých zájmů; od uložení kárného opatření bylo upuštěno. Dále šlo o kárné řízení vedené pod sp. zn. 13 Kss 6/2017, v němž rozhodnutím ze dne 28. 11. 2018 byl kárně obviněný uznán vinným tím, že zaviněným jednáním narušil

pokračování

důstojnost soudcovské funkce a ohrozil důvěru v nezávislé, nestranné, odborné a spravedlivé rozhodování soudů; byla mu uložena důtka.

[3] Kárný navrhovatel následně popsal jednotlivé trestní věci, v nichž spatřoval průtahy kárně obviněného při jejich projednávání a rozhodování. Jejich detailní rozbor viz níže v hodnotící části rozhodnutí.

[4] Ke lhůtám pro podání kárného návrhu kárný navrhovatel uvedl, že předmětem kárného řízení jsou s ohledem na tříletou lhůtu průtahy ne delší než tři roky, resp. v období nepředcházejícím třem letům nazpět. Zachována je i subjektivní lhůta, když se kárný navrhovatel dozvěděl o průtazích díky hloubkové kontrole senátu 3 T provedené v březnu 2019. Kontrola byla provedena cíleně, když stav a stáří neskončených věcí projednávaných kárně obviněným dosáhl vyšších hodnot, než vedení soudu považuje za akceptovatelné, a předchozí upozornění na tento stav nevedlo k očekávanému zlepšení stavu.

[5] Jako kárné opatření navrhl kárný navrhovatel vzhledem k počtu a délce průtahů i předchozím kárným postihům snížení platu kárně obviněnému dle ustanovení § 88 odst. 1 písm. b) zák. č. 6/2002 Sb. o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudech a soudcích“), o 30 % na dobu dvou let, případně odvolání z funkce soudce podle písm. d) téhož odstavce.

II. Vyjádření kárně obviněného

[6] Kárně obviněný ve svém vyjádření ke kárnému návrhu v úvodu zdůraznil, že s ním nikdo z vedení soudu problematiku nedodělků před podáním kárného návrhu neprojednával. Dále upozornil na svůj nepříznivý zdravotní stav. Od 23. 4. 2019 nachází v pracovní neschopnosti z důvodu operace kolene a následné rekonvalescence.

[7] K vytýkaným průtahům uvedl, že příčinou odročování hlavních líčení bylo množství objemných věcí s velkým počtem obžalovaných, svědků, znalců i listinných důkazů. Navíc měl v poslední době řadu zdravotních problémů. Během jednoho kalendářního roku prodělal dvě operace, byl účastníkem dopravní nehody, při níž došlo ke srážce v rychlosti 90 km/h, a prodělal několik viróz. Taktéž je třeba při nařizování hlavního líčení zohlednit časové možnosti přísedících.

[8] Kárně obviněný dále nesouhlasil, že by v nějaké věci proměškal zákonem stanovenou tříměsíční lhůtu k učinění úkonu směřujícímu k rozhodnutí věci. Kancelář zasílá cca deset dnů před skončením lhůty upozornění. Na základě těchto upozornění pak kárně obviněný úkon učinil, nebo zažádal o prodloužení lhůty k úkonu.

[9] K jednotlivým průtahům se nemohl detailně vyjádřit, jelikož byl v pracovní neschopnosti a jeho pohyblivost byla značně ztížena chůzí o francouzských holích.

[10] Kárný návrh měl za nedůvodný.

III. Vyjádření soudcovské rady Městského soudu v Praze k osobě kárně obviněného

[11] Soudcovská rada ve svém vyjádření ze dne 30. 9. 2019 uvedla, že JUDr. Kamil Kydalka je soudcem s mnohaletou soudcovskou praxí na trestním úseku jak u Obvodního soudu pro Prahu 6, tak u Městského soudu v Praze, kde vykonává po řadu let funkci předsedy senátu prvostupňového úseku. Jedná se o zkušeného a odborně zdatného soudce, který projednával řadu složitých a náročných případů (i mediálně prezentovaných). Na profesní zkušenost a erudovanost JUDr. Kydalky jako odborníka na trestní právo je poukázáno též v návrhu na zahájení kárného řízení.

[12] Pokud jde o posouzení skutkové podstaty kárného provinění, jak je uvedena v návrhu na zahájení kárného řízení, a posouzení viny, Soudcovská rada Městského soudu v Praze se zdržuje jakéhokoli hodnocení a rozhodnutí ponechává v tomto směru zcela na úvaze kárného senátu.

[13] Pokud pak jde o současnou situaci týkající se výkonu soudcovské činnosti JUDr. Kydalky a jeho pracovních vztahů, považovala za potřebné po konzultaci těchto otázek s kolegy z trestního úseku uvést následující: Z rozvrhu práce Městského soudu v Praze je zřejmé, že dlouhodobější pracovní neschopnost JUDr. Kydalky byla řešena opakovaným zastavením nápadu, celkem po dobu několika měsíců. Zastavení nápadu JUDr. Kydalkovi znamená ovšem zvýšené pracovní zatížení jeho kolegů na prvním stupni. Totéž platí, pokud JUDr. Kydalkovi musely být odňaty již dvě věci (vazební věc 3 T 15/2016 a věc 3 T 12/2018) a přiděleny jiným soudcům. Obdobný postup, tedy odejmutí věcí a jejich přidělení jinému soudci, bude znamenat další zatížení trestních kolegů působících na prvním stupni. Takovéto řešení reálně hrozí a je již zvažováno vedením soudu v případě, že JUDr. Kydalka nezmění přístup k práci a způsob vyřizování jemu přidělených věcí. Situace ohledně JUDr. Kydalky, tedy větší počet neskončených věcí starší časové řady, jeho přístup k práci, opakovaná odročování hlavních líčení (i na neurčito), jeho častá nepřítomnost na pracovišti (byť z důvodu nemoci), nedostatek sebereflexe (i přes snahu situaci řešit např. zastavením nápadu) a nedostatek komunikace z jeho strany, je soudci na prvním stupni trestního úseku městského soudu negativně a kriticky vnímána.

[14] Soudcovská rada je toho názoru, že významný podíl na současné situaci nese extrémně vysoká psychická zátěž (rozsáhlá, složitá a často mediálně sledovaná trestná činnost), které je JUDr. Kydalka (stejně jako další soudci prvostupňového úseku trestního Městského soudu v Praze) dlouhodobě vystavován, a jeho možné „vyhoření“ (odborníky je uznáváno, že soudci jsou ohroženou skupinou, které hrozí tzv. „vyhoření“). Trvajících psychická zátěž související s dlouhodobým působením na této náročné agendě má podle soudcovské rady nepochybně vliv i na výkonnost JUDr. Kydalky a kvalitu jeho rozhodování. Podle názoru soudcovské rady by k těmto skutečnostem mělo být přihlédnuto při případném ukládání trestu za kárné provinění, dospěje-li kárný senát k závěru, že jednání uvedené v návrhu je kárným proviněním. Zároveň soudcovská rada navrhuje, aby předchozí dvě kárná provinění JUDr. Kydalky nebyla při případném ukládání trestu vůbec zohledňována, neboť byla zcela odlišné povahy a s přímým výkonem soudcovské funkce nijak nesouvisela.

IV. Podstatný obsah jednání před kárným senátem konaného dne 4. 12. 2019

pokračování

[15] Po úvodních přednesech účastníků, které v podstatě korespondovaly s jejich písemnými vyjádřeními, se zájem kárného senátu soustředil na praktické aspekty projednávání a rozhodování věcí kárně obviněným za situace, kdy v posledních letech velmi často byl v pracovní neschopnosti, a to nezřídka dlouhodobě.

[16] Soud shrnul své poznatky z předběžného šetření tak, že je nepochybné, že ve věcech kárně obviněného objektivně dochází k průtahům v jejich projednávání. Otázkou k posouzení kárným senátem je, nakolik lze tyto průtahy subjektivně přičítat kárně obviněnému za situace, kdy mezi lety 2015 a 2019 se kárně obviněný nacházel ve významné míře v pracovní neschopnosti.

[17] Na dotaz soudu, jak byl problém narůstajících obtíží spojených s vyřizováním věcí kárně obviněným manažersky řešen vedením Městského soudu v Praze, uvedl kárný navrhovatel, že prvotní bylo zastavování nového nápadu. V roce 2019 nedostal kárně obviněný žádný nový spis. Od roku 2014 mu byly odebrány každý rok jeden až dva spisy, s nimiž ještě nezačal pracovat. Odebrání spisu je však výjimečné opatření vůči zákonnému soudci. Kárný navrhovatel doplnil, že až na výjimky byla nařizována hlavní líčení a vedení soudu (místopředseda soudu pro trestní úsek) se snažilo, případně prostřednictvím asistentky, komunikovat s kárně obviněným a zjišťovat, zda se jednání soudu uskuteční. To nebyl kárně obviněný často schopen říci. Vedení soudu doufalo, že se zdravotní stav kárně obviněného zlepší natolik, že své věci projedná a rozhodne. Spisy, které má na starost, jsou takového charakteru, že předávat je jinému soudci by mnohdy znamenalo další dodatečné časové náklady. Bylo nutno řešit dilema, zda kárně obviněnému spisy odebrat za cenu zatížení jiného soudce, již tak zatíženého obdobně těžkými věcmi, a za cenu celkového zpomalení běhu všech věcí. U věcí odebraných totiž změna senátu znamená „začít znova“, tj. nový soudce musí věc projednat znovu od počátku. Kárný navrhovatel připustil, že mnoho manažerských opatření ze strany vedení soudu nebylo učiněno, ovšem proto, že žádná taková opatření než výše popsaná jej nenapadla.

[18] Se samotným kárně obviněným vedení soudu průtahy nijak specificky neprojednávalo až do období přípravy kárného návrhu (jaro 2019). V souvislosti s přípravou kárného návrhu kárně obviněný sdělil kárnému navrhovateli ohledně případné změny pracovní náplně, že přesun do odvolacího senátu nepreferuje, leda za podmínky, že by si mohl vybrat senát, kam by byl přidělen. To kárnému navrhovateli připadalo poněkud troufalé za situace, kdy rozsah a hloubka problémů kárně obviněného byly zjevné.

[19] K důkazu kárný senát vyslechl svědkyni I. S., sestru kárně obviněného. Její výpověď nic pro věc podstatného nepřinesla.

[20] Dále kárný senát vyslechl P. R., vedoucí trestní kanceláře, jež několik let obsluhuje i senát kárně obviněného. Podle svědkyně senátu kárně obviněného napadají podobně obtížné věci jako jiným trestním senátům, jež má její kancelář na starosti, a je i podobně zatížen množstvím věcí. Problémem u kárně obviněného bylo zejména časté odročování věcí, v poslední době kvůli jeho pracovní neschopnosti, dříve však i z důvodů na straně obžalovaných. Uvedla, že v rámci administrace spisu je uplatňován systém, že buď jsou úkony (nařízení hlavního líčení, vyhotovení rozhodnutí apod.) provedeny v příslušných

lhůtách, anebo je vedením soudu povoleno prodloužení těchto lhůt. Vždy se dbá o to, aby lhůta byla včas prodloužena. S kárně obviněným v pracovní neschopnosti komunikoval soud elektronicky (mailem, telefonem) zejména prostřednictvím jí samotné či asistentky soudce M. N.

[21] Svědkyně M. N., asistentka soudce působící od července 2017 u kárně obviněného, uvedla, že za tuto dobu bylo velmi časté odročování věcí a prodlužování lhůt k jednotlivým úkonům, a to zejména kvůli pracovní neschopnosti kárně obviněného, někdy však i z důvodů na straně obviněných či jejich obhájců. S kárně obviněným průběžně komunikovala mailem či telefonicky a starala se o „obsahu“ jeho spisů v mezích, v nichž to mohla jako asistentka soudce činit. Uvedla, že prodlužování lhůt k úkonům prováděl místopředseda Městského soudu v Praze pro trestní úsek Jan Kadlec a až na jednu výjimku vždy prodloužení lhůt podepsal, i když s postupně narůstající nelibostí.

[22] Dále provedl kárný senát listinné důkazy, zejména jednotlivé trestní spisy, v nichž mělo dojít k průtahům, a evidenci výkonu funkce kárně obviněného za roky 2015 až 2019.

[23] Kárný senát zvažoval ještě provedení výsledku místopředsedy Městského soudu v Praze pro trestní úsek Jana Kadlece ohledně toho, zda byly průtahy s kárně obviněným řešeny dříve než v souvislosti s přípravou kárného návrhu. S ohledem na obsahově shodná vyjádření účastníků, že nad rámec běžného „provozního“ řešení jednotlivých spisů žádné takové kroky vedení soudu nepodniklo, však kárný senát důkaz pro jeho nadbytečnost neprovedl.

[24] V závěrečných návrzích účastníci setrvali na svých pozicích.

V. Posouzení věci kárným senátem

V.1. Včasnost kárného návrhu

[25] Kárný senát se zabýval nejprve tím, zda byl návrh podán v rámci lhůt vyplývajících z § 9 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů (dále jen „zákon č. 7/2002 Sb.“), podle něhož musí být návrh na zahájení kárného řízení *podán nejpozději do šesti měsíců ode dne, kdy se navrhovatel dozvěděl o skutečnostech týkajících se kárného provinění, které jsou rozhodné pro podání návrhu, nejpozději však do tří let ode dne spáchání kárného provinění*. Tříletá objektivní lhůta pro zánik kárné odpovědnosti pak platí i podle § 89 zákona o soudech a soudcích.

[26] Kárný senát dospěl k závěru, že návrh byl podán jak v rámci objektivní tříleté, tak v rámci subjektivní šestiměsíční lhůty.

[27] Podstatné zde bylo, že skutek, pro který byla podána kárná žaloba, pojímá šestnáctý kárný senát Nejvyššího správního soudu jako komplexní jednání soudce

pokračování

spočívající v celkově nedostatečně rychlé práci soudce v určitém období. Detailně k tomu viz zejm. bod 29 usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 11. 2017, č. j. 16 Kss 5/2017 – 139: „Skutkem v právním smyslu je nedostatečně rychlá (případně obecně v nedostatečném množství konaná či nedostatečně efektivní) práce soudce jako celek v určitém období vymezeném počátkem a koncem (tj. zpravidla daty, jako je tomu při popisu skutku kárným návrhovatelem i v nyní projednávané věci). To znamená, že součástí skutku, a především projevem jednání soudce navenek ve vnějším světě, jsou průtahy v jednotlivých konkrétních věcech (případech, eventuelně úkonech aj.), o nichž je obvykle veden samostatný soudní spis nebo jež jsou v méně častých případech součástí širšího soudního spisu. Průtahy spočívají obvykle v tom, že soudcem (nebo jinými osobami na jeho pokyn) nejsou činěny úkony směřující k vyřízení věci. Průtahy však mohou spočívat i v tom, že jakési úkony činěny sice jsou, jsou však formální (takříkajíc „úkony pro úkony“, aby byla ve spise formálně vykázána činnost), případně jde o úkony chaotické, nesměřující ve skutečnosti rozumně k vyřízení věci. V tomto pojetí je skutkem veškeré jednání soudce v určitém období, jež se týká jeho rozhodovací činnosti a má výše popsaný charakter. Znamená to mimo jiné, že průtahy v jednotlivých věcech jsou projevem jednání soudce ve vnějším světě především v tom, že počet těchto průtahů vzhledem k celkovému počtu vyřizovaných věcí a také délka průtahů v jednotlivých věcech jsou znakem závažnosti případného disciplinárního deliktu (půjde-li o jednání soudcem zaviněné). Samotné průtahy v konkrétní věci pak naopak není možno považovat za dílčí komponentu jakéhosi „složeného“ skutku spočívajícího v sumě konkrétních věcí, v nichž jsou zjištěny průtahy, při zohlednění délky těchto průtahů. Již vůbec pak skutkem není průtah v jednotlivé věci (pak by nutně platilo, že kolik věcí s průtahy, tolik skutků).“

[28] Návrh na zahájení kárného řízení byl podán dne 30. 5. 2019.

[29] O zachování objektivní tříleté lhůty není pochyb. Jednání kárně obviněného má podle kárného návrhatele spočívat v průtazích, tedy komplexním jednání soudce spočívajícím v nedostatečně rychlé práci, týkajících se celkem 17 trestních věcí a má v podstatné míře přetrvávat i ke dni podání návrhu. Objektivní lhůta je tedy zjevně zachována.

[30] S ohledem na komplexní povahu kárným návrhovatelem tvrzeného jednání lze počátek běhu subjektivní lhůty odvíjet až od okamžiku důkladnějšího prověření soudcovy práce. K němu došlo v průběhu jara 2019, nejdříve v březnu či dubnu zmíněného roku, jak ostatně plyne i ze shodných tvrzení účastníků, že předtím nebyly údajné průtahy kárně obviněného vedením soudu nijak systematicky řešeny. I subjektivní lhůta tedy je zachována.

V.2. Jednotlivé spisy, v nichž byly namítány průtahy – skutkový rozbor

[31] Kárný senát vychází při skutkovém hodnocení průtahů z toho, že z povinnosti bezprůtahového postupu (§ 2 odst. 4 tr. řádu) ve spojení s § 181 odst. 3 tr. řádu (hlavní líčení musí být u krajského soudu nařízeno zásadně do tří měsíců od podání obžaloby) plyne, že jednotlivé úkony předsedy senátu v trestní věci je nutno činit s odstupem nejvýše tří měsíců, ledaže pro delší odstup úkonů existuje rozumný důvod.

1. **sp. zn. 3 T 5/2012, obžalovaný J. M.** [stíhán pro zvlášť závažný zločin podvodu podle § 209 odst. 1, 5 písm. a) trestního zákoníku]

[32] Z kárného návrhu se podává, že po druhém zrušení rozsudku Městského soudu v Praze ve věci a jejím vrácení k novému projednání a rozhodnutí byl spis fyzicky vrácen zmíněnému soudu a předložen soudci dne 15. 5. 2016, předseda senátu stanovil 29. 7. 2016 termín hlavního líčení v rozporu s § 2 odst. 4 tr. řádu až na 6. 10. 2016 (pět měsíců po vrácení věci z dovolacího soudu), přičemž vyhověl žádosti obhájkyň z 3. 10. 2016 o odročení z důvodu její nemoci, doložené toliko kopií potvrzení o pracovní neschopnosti, a hlavní líčení ve věci straší čtyř let přeložil, opět v rozporu s § 2 odst. 4 tr. řádu, o další více než dva měsíce na 15. 12. 2016 (sedm měsíců po vrácení věci), kdy se hlavní líčení nekonalo pro nemoc předsedy senátu, a ačkoliv byl práce schopen již od 18. prosince 2016, hlavní líčení přeložil až na 23. 2. 2017, které se konalo, a pro omluvu jedné svědkyně odročeno hlavní líčení o další více než dva měsíce na 4. 5. 2017, kdy byl vynesena třetí rozsudek ve věci, jehož písemné vyhotovení bylo vypraveno 29. 6. 2017, nicméně pro nedůslednost při doručování obžalovanému, kdy předseda po prvním marném pokusu o doručení obžalovanému v rozporu s § 2 odst. 4 tr. řádu nevyužil možnosti zjistit jeho aktuální adresu (nepátral po nových adresách v evidenci obyvatel, nedotazoval příbuzné, nevyžádal místní šetření Policií ČR na adrese k doručování) a rozsudek nechával zaslat bezvýsledně dle pokynů obhájkyň stále na jednu a tutéž adresu, kde si je obžalovaný nevyzvedával, byl rozsudek obžalovanému doručen až za čtyři měsíce po vypravení 23. 10. 2017, a to cestou jeho obhájkyň, tento rozsudek byl odvolacím soudem opět zrušen, věc vrácena k novému projednání a rozhodnutí, kdy se spis fyzicky vrátil a byl předložen soudci 13. 3. 2018, tento nařídil 16. 5. 2018 hlavní líčení na termín v rozporu s § 2 odst. 4 tr. řádu za více než pět měsíců až na 31. 10. 2018, kdy přesto, že obhájkyň Mgr. Hnilicová převzala vyrozumění o hlavním líčení dne 6. 6. 2018, zakoupila si v 14. 9. 2018 letenky na dovolenou a těmito pak podložila žádost o odročení hlavního líčení, které soud zcela nedůvodně a v příkrém rozporu s § 2 odst. 4 tr. řádu vyhověl a termín hlavního líčení přesunul o další tři měsíce na 9. 1. 2019 a když v den nařízeného hlavního líčení obžalovaný sdělil cestou obhájkyň, že má horečku a šel k lékaři, což doložil až 18. 1. 2019, hlavní líčení opět odročil na 21. 3. 2019, kdy byl vyhlášen ve věci již čtvrtý rozsudek, tedy první a jediné krátké hlavní líčení se konalo po opakovaných průtazích zaviněných nedůvodně dlouhými termíny odročení, nedůsledností při doručování a vyhověním nedůvodných žádostí o odročení v rozporu s § 2 odst. 4 tr. řádu déle než rok po vrácení spisu odvolacím soudem.

[33] **Posouzení věci:** Ze spisu vyplynulo, že dne 15. 5. 2016 byl spis předložen kárně obviněnému po vrácení věci odvolacím soudem k novému projednání. Kárně obviněný dne 29. 6. 2016 stanovil termín hlavního líčení na 6. 10. 2016 a vyzval k doplnění listin. Dne 3. 10. 2016 požádala obhájkyň o odročení hlavního líčení z důvodu její nemoci, načež dne 6. 10. 2016 kárně obviněný hlavní líčení přeložil na 15. 12. 2016. Ani toto hlavní líčení neproběhlo, tentokrát pro nemoc kárně obviněného, a bylo přeloženo pokynem ze dne 9. 12. 2016 na 23. 2. 2017. Dne 23. 2. 2017 hlavní líčení proběhlo, jelikož se však pro nemoc nedostavila jedna svědkyně (omluva ze dne 6. 2. 2017), bylo hlavní líčení odročeno na 4. 5. 2017. Dne 30. 3. 2017 vydal kárně obviněný pokyn k předvolání znalce na nařízené hlavní líčení. Dne 27. 4. 2017 požádala obhájkyň o odročení, čemuž nebylo vyhověno. Po výslechu svědkyně při hlavním líčení dne 4. 5. 2017 byl vynesena rozsudek. Dne 30. 5. 2017 požádal kárně obviněný o prodloužení lhůty k písemnému vyhotovení rozsudku, žádosti

pokračování

bylo vyhověno. Rozsudek byl vyhotoven dne 29. 6. 2017 a prokazatelně doručen dne 23. 10. 2017 prostřednictvím obhájkyne. Mezitím však byl tento způsob doručení vyžadován po obhájkyňce již 24. 8. a 25. 9. 2017, ale bezúspěšně.

[34] Dne 13. 3. 2018 byl spis opětovně vrácen odvolacím soudem. Kárně obviněný pokynem z 16. 5. 2018 nařídil hlavní líčení na 31. 10. 2018. Po žádosti obhájkyne o odročení jednání z důvodu čerpání dovolené (o hlavním líčení vyrozuměna 6. 6. 2018, letenky si zakoupila 14. 9. 2018) bylo odročeno pokynem ze 17. 10. 2018 na 9. 1. 2019. Na hlavní líčení se však nedostavil obžalovaný z důvodu nemoci, kterou doložil až 18. 1. 2019. Hlavní líčení se poté konalo dne 21. 3. 2019, kdy byl vyhlášen rozsudek.

[35] Z výše uvedeného přehledu úkonů je patrné, že subjektivní průtahy ze strany kárně obviněného nejsou v dané věci patrné. Odročování se dělo z důvodů mimo sféru kárně obviněného. Jistě si lze v rovině procesní taktiky soudce představit vyšší míru „tahu na branku“ při postupu ve věci (například větší míru preventivního působení soudce na to, aby se aktéři soudního řízení chovali disciplinovaně a nekomplikovali postup soudu), nicméně ze spisu není patrné nic, co by mělo povahu pochybení kárně obviněného.

2. sp. zn. 3 T 2/2014, obžalovaný M. G. a dalších 10 osob [stíhání pro zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, 2 písm. a), odst. 3 trestního zákoníku]

[36] Z kárného návrhu se podává, že ve věci bylo konáno hlavní líčení dne 30. 5. 2016, v jehož průběhu bylo ukončeno dokazování, byly předneseny závěrečné návrhy stran a poslední slovo obžalovaných a hlavní líčení bylo, v rozporu s § 2 odst. 4 tr. řádu a zejména v přímém rozporu s § 128 odst. 3 tr. řádu, podle kterého je možno hlavní líčení odročit za účelem vyhlášení rozsudku nejdéle na dobu tří dnů, odročeno výslovně jen „za účelem vyhlášení rozsudku“ o 72 dní až na 11. 7. 2016, kdy ovšem rozsudek vyhlášen nebyl, když předseda senátu dne 7. 7. 2016 připsal, že senát odsud nedospěl k rozhodnutí, opět v rozporu s § 2 odst. 4 tr. řádu a § 128 odst. 3 tr. řádu, přeložil hlavní líčení až na 14. 9. 2016, přičemž dne 12. 9. 2016 dal předseda senátu, v rozporu s § 2 odst. 4 tr. řádu a § 128 odst. 3 tr. řádu, pokyn k opětovnému přesunutí hlavního líčení, neboť senát stále nedospěl k rozhodnutí, tentokrát na 20. 10. 2016, kdy se hlavní líčení nekonalo, protože dne 18. 10. 2016 předseda senátu v rozporu s § 2 odst. 4 tr. řádu a § 128 odst. 3 tr. řádu termín hlavního líčení pokynem z důvodu, že senát nedospěl k rozhodnutí, zrušil a určil jako termín hlavního líčení 16. 12. 2016, kdy byl předseda senátu v pracovní neschopnosti, tedy se nekonalo, a ačkoliv byl od 18. 12. 2016 předseda senátu práce schopný, určil termín vyhlášení rozsudku na 10. 2. 2017, kdy k vyhlášení rozsudku došlo, tedy rozsudek nebyl vyhlášen do tří dnů od pronesení závěrečných návrhů, ale až za více než osm měsíců, tj. po 256 dnech, tedy zákonná lhůta § 128 odst. 3 tr. řádu byla více než pětadesátkrát překročena; následně odvolací soud rozsudek z větší části zrušil a přikázal věc znovu projednat a rozhodnout, spis byl fyzicky vrácen zdejšímu soudu a předložen soudci 14. 2. 2018, kdy předseda senátu v rozporu s § 2 odst. 4 tr. řádu a § 181 odst. 3 tr. řádu nařídil hlavní líčení za více než tři měsíce až 16. 5. 2018, a to opět v rozporu s § 2 odst. 4 tr. řádu na termín 12. až 14. 11. 2018, tj. až za devět měsíců po vrácení spisu zdejšímu soudu s pokynem věc projednat, a protože právě 12. 11. 2018 započala pracovní neschopnost předsedy senátu, trvající do 31. 11. 2018, stanovil nový termín hlavního líčení v rozporu s §

2 odst. 4 tr. řádu až 22. 1. 2019, a to opět v rozporu s § 2 odst. 4 tr. řádu až na 10. až 12. 6. 2019, tedy za rok a čtyři měsíce poté, co byl spis vrácen s pokynem k opětovnému projednání, kdy hlavní líčení bylo přípisem z 19. 4. 2019 zrušeno a s ohledem na plánovanou pracovní neschopnost předsedy senátu (operace kolene v druhé polovině dubna 2019) přesunuto opět v rozporu s § 2 odst. 4 tr. řádu až na 25. až 27. 11. 2019, tedy rok a devět měsíců po vrácení věci odvolacím soudem.

[37] Na jednání dne 4. 12. 2019 kárně obviněný uvedl k předmětné věci, že odročováno bylo z důvodu náročnosti kauzy a zformulování výroku. Spolu s přísedícími proto museli skutek řešit postupně, až jej celý vyčerpali.

[38] Z protokolu o jednání v dané věci ze dne 10. 2. 2017 plyne, že výrok byl na 138 stran.

[39] **Posouzení věci:** Ze spisu vyplynulo, že dne 30. 5. 2016 bylo ukončeno dokazování, byly předneseny závěrečné návrhy stran, poslední slovo obžalovaných a hlavní líčení bylo odročeno za účelem vyhlášení rozsudku na 11. 7. 2016. Dále bylo za stejným účelem, neboť senát nedospěl k rozhodnutí, odročeno na 14. 9. 2016, na 20. 10. 2016 (č. l. 5107) a na 16. 12. 2016. V tento den se však hlavní líčení nekonalo, neboť kárně obviněný byl v pracovní neschopnosti od 8. do 18. 12. 2016, ale dne 9. 12. 2016 byl určen termín vyhlášení rozsudku na 10. 2. 2017. Dne 22. 12. 2016 čerpal kárně obviněný indispoziční volno. Od 23. 12. do 30. 12. 2016 byl kárně obviněný opět v pracovní neschopnosti. Dne 10. 2. 2017 došlo k vyhlášení rozsudku. Se zohledněním pracovní neschopnosti a čerpání indispozičního volna od 7. do 8. 7. 2016 a řádné dovolené od 1. do 26. 8. 2016 odročil kárně obviněný za účelem vyhlášení rozsudku hlavní líčení od 30. 5. 2016 do 10. 2. 2017.

[40] V dané věci je třeba vzít v úvahu, že formulovat tak rozsáhlý výrok rozsudku ve skupinové trestní věci z oblasti daňové kriminality vyžadovalo značné úsilí. Lze si tedy představit, že vzhledem k výjimečným okolnostem mohla být pořádková lhůta pro vyhlášení rozsudku přiměřeně překročena. Překročení lhůty v takové míře, v jaké to nastalo, se však i za těchto výjimečných okolností nedá ospravedlnit. Ze spisu není patrné, že by senát, který výrok formuloval, si uvědomil narůstající míru překračování lhůty a přijal mimořádná opatření k urychlení. Předseda senátu přitom má právní nástroje, jimiž může protahující se proces tvorby výroku racionalizovat a v určité míře urychlit (§ 127 odst. 2 až 4 tr. řádu). Za těchto okolností je nutno takto razantní překročení lhůty k vyhlášení rozsudku považovat za porušení povinnosti soudce rozhodovat v přiměřených lhůtách bez průtahů (§ 79 odst. 1 věta druhá zákona o soudech a soudcích).

[41] Spis byl opětovně předložen kárně obviněnému po rozhodnutí o odvolání dne 14. 2. 2018, hlavní líčení sice nařídil až dne 16. 5. 2018, nicméně od 1. 1. do 11. 3. 2018 a dále od 15. 3. do 13. 4. 2018 byl v pracovní neschopnosti.

[42] Hlavní líčení odročil kárně obviněný dne 16. 5. 2018 až na dny 12. až 14. 11. 2018, tedy v rozporu s § 2 odst. 4 tr. řádu nikoliv bez zbytečného odkladu, pokud již v předchozím případě vyhodnotil, že by mu stačily na přípravu hlavního líčení 3 měsíce. Na tomto závěru nemění nic ani to, že od 25. 5. do 1. 7. 2018 byl kárně obviněný v pracovní neschopnosti a od 6. 8. do 2. 9. 2018 a od 8. 10. do 14. 10. 2018 čerpal řádnou

pokračování

dovolenou. Skutečnost, že byl v mezidobí v pracovní neschopnosti, nicméně snižuje závažnost uvedeného průtahu.

[43] Kvůli pracovní neschopnosti (od 12. 11. do 18. 12. 2018) a indispozičním volnům (20. až 31. 12. 2018) odročil kárně obviněný hlavní líčení dne 22. 1. 2019 na 10. až 12. 6. 2019 a dne 19. 4. 2019 bylo hlavní líčení opět zrušeno a s ohledem na plánovanou pracovní neschopnost předsedy senátu (operace kolene v druhé polovině dubna 2019) odročeno až na 25. až 27. 11. 2019. Za běžných okolností by tento postup byl zřejmě v rozporu s § 2 odst. 4 tr. řádu, tedy ne bez zbytečného odkladu, nicméně od 5. 2. 2019 do 10. 3. 2019 a od 23. 4. 2019 dále byl kárně obviněný v pracovní neschopnosti, což znemožňuje mu objektivně nastalý průtah subjektivně přičítat.

3. sp. zn. 3 T 6/2015, obžalovaný E. V. a dalších 7 osob [stíhání pro zločin padělání a pozměňování peněz podle § 233 odst. 1, 3 písm. b), odst. 4 písm. a) trestního zákoníku]

[44] Z kárného návrhu se podává, že ve věci bylo rozhodnuto rozsudkem, který byl zrušen odvolacím soudem a spis fyzicky vrácen k dalšímu řízení a rozhodnutí dne 15. 11. 2016, načež hlavní líčení bylo nařízeno v rozporu s § 2 odst. 4 tr. řádu a § 181 odst. 3 tr. řádu až po sedmi měsících 23. 7. 2017, když v tomto mezidobí předseda senátu vyžádal toliko dva doplňující dotazy u ČNB k doplnění odborného vyjádření, což není úkon směřující k rozhodnutí ve věci a je velmi snadno proveditelný současně s nařízením či předvoláním zpracovatele odborného vyjádření k hlavnímu líčení, termín hlavního líčení určil v rozporu s § 2 odst. 4 tr. řádu ve věci straší roku až na 20. 9. 2017, tedy až za deset měsíců po vrácení spisu vrchním soudem, a přestože se obratem po obdržení předvolání omluvili řádně dva svědci a jeden obhájce, předseda senátu na toto nereagoval ověřením omluv a určením nového termínu hlavního líčení, ale v rozporu s § 2 odst. 4 tr. řádu zůstal nečinný, termín hlavního líčení nechal v platnosti a až v jednacím den 20. 9. 2017 hlavní líčení odročil na 27. 11. 2017, kdy se hlavní líčení nekonalo pro pracovní neschopnost předsedy senátu, odročeno na 5. 2. 2018, kdy pracovní neschopnost stále trvala, proto odročeno na 7. 3. 2018, kdy byl stav obdobný, odročeno na 16. až 17. 4. 2018, kdy pracovní neschopnost již netrvala, přesto bylo z pokynu předsedy senátu bez uvedení důvodu hlavní líčení přesunuto v rozporu s § 2 odst. 4 tr. řádu až na 11. a 12. 6. 2018, kdy byl předseda senátu opět v pracovní neschopnosti, která trvala do 30. 6. 2018, poté bylo po jejím ukončení v rozporu s § 2 odst. 4 tr. řádu hlavní líčení nařízeno až na 10. a 11. 12. 2018, kdy pokynem předsedy senátu ze 4. 12. 2018, ačkoliv tento nebyl v pracovní neschopnosti, bylo hlavní líčení plánované na 10. a 11. 12. 2018 zrušeno pro pracovní neschopnost předsedy senátu, tedy (podle přesvědčení kárného navrhovatele) na základě smyšleného údaje a v příkrém rozporu s § 2 odst. 4 tr. řádu, přesunuto na 4. až 6. 3. 2019, kdy předseda senátu byl opět v pracovní neschopnosti, která trvala toliko do 7. 3. 2019, bylo hlavní líčení odročeno v rozporu s § 2 odst. 4 tr. řádu až na 3. až 5. 9. 2019, tedy hlavní líčení je nařízeno na termín takřka tři roky poté, co byl spis vrácen odvolacím soudem, přestože mimo pracovní neschopnost trvající 7 pracovních dní v prosinci v roce 2016, 23 pracovních dní v listopadu a prosinci 2017, 112 pracovních dní v roce 2018 a 23 pracovních dní v únoru a březnu a 2019, tedy od vrácení spisu 15. 11. 2016 do 15. 4. 2019 předsedovi senátu celkem 397 pracovních dní (po odečtení dnů dovolené na zotavenou a pracovní neschopnosti), v konání hlavního líčení nic nebránilo a přesto jej nekonal v rozporu s ustanovením § 2 odst. 4 tr. řádu.

[45] Na jednání dne 4. 12. 2019 kárně obviněný uvedl k předmětné věci, že byl od 12. 11. do 18., resp. 19. 12. 2018 v pracovní neschopnosti, takže když se 4. 12. 2018 odročovalo, bylo odročováno oprávněně. Toto plyne i z evidence jeho výkonu funkce.

[46] **Posouzení věci:** Kárně obviněný jednal v rozporu s § 2 odst. 4 a § 181 odst. 3 tr. řádu, jelikož vydal pokyn k nařízení prvního hlavního líčení ve věci až po 7 měsících od jejího napadení namísto zákonem stanovených 3 měsíců. V žádném z hlavních líčení, která se uskutečnila, nebylo provedeno dokazování či výsledk obžalovaných. Průtahy byly nicméně „zmírněny“ oproti tvrzení kárného navrhovatele tím, že kárně obviněný byl několikrát ve významném rozsahu v pracovní neschopnosti (od 27. 11. 2017 do 8. 3. 2018, od 15. 3. do 15. 4. 2018, od 25. 5. do 30. 6. 2018, od 12. 11. 2018 do 18. 12. 2018). Je nutno vzít v úvahu, že opakující se pracovní neschopnost, zejména jde-li o delší jednotlivé intervaly této neschopnosti, „kouskuje“ práci soudce, rozbíjí jeho soustředění na věci, jimiž se má zabývat, a vyžadují dodatečnou časovou investici spočívající v nutnosti oživit si v paměti projednávané věci a opětovně se vpravit do skutkových a právních otázek, jichž se týkají. V případě opakujících se pracovních neschopností je proto třeba bezprůtahovost činnosti soudce hodnotit i s přihlédnutím k těmto hlediskům.

[47] Vedle toho kárně obviněný čerpal i řádnou dovolenou a náhradní volno a účastnil se školení. To samo o sobě průtahy ve věci nezmírňuje, jelikož soudce zásadně má své volnočasové a vzdělávací aktivity provádět tak, aby mu nebránily v bezprůtahovém rozhodování. Nicméně po soudci na druhé straně nelze ani požadovat, aby v situaci dlouhodobě zvýšeného zatížení vůbec přestal čerpat dovolenou či se přestal vzdělávat. Dobu, kdy za běžných okolností čerpal dovolenou či se v přiměřené míře vzdělával, tedy je nutno hodnotit jako součást průtahů velmi obezřetně, s přihlédnutím ke konkrétním okolnostem. V nyní projednávaném případě šlo o časové intervaly z hlediska celkového rozsahu průtahů irelevantní; závažnost průtahů nesnižují ani nezvyšují.

4. sp. zn. 3 T 7/2015, obžalovaný M. S. [stíhaný pro zvlášť závažný zločin úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1, 6 písm. a) tr. zákoníku a zločin zkreslování údajů o stavu hospodaření a jmění dle § 254 odst. 2, 4 tr. zákoníku]

[48] Z kárného návrhu se podává, že při hlavním líčení dne 28. 6. 2016 byl vynesena rozsudek, tedy lhůta pro písemné vypracování rozsudku podle § 129 odst. 3 písm. b) tr. řádu proběhla 18. 7. 2016, kárně obviněný vyhotovil rozsudek až osm dnů po lhůtě dne 26. 7. 2016, rozsudek byl odvolacím soudem zrušen a spis 6. 12. 2016 fyzicky vrácen k novému projednání jednání a rozhodnutí, předseda senátu během prosince 2016 a ledna 2017 vyžadoval doplnění důkazů, ovšem poté byl v rozporu s § 2 odst. 4 tr. řádu a § 181 odst. 3 tr. řádu více než tři měsíce nečinný a neučinil žádný relevantní úkon směřující ke skončení věci, když hlavní líčení nařídil až za více než čtyři měsíce dne 19. 6. 2017, a to na 11. 7. 2017, které se nekonalo pro zadržení obžalovaného v SRN, odročeno na neurčito, nato byla řádně vyžádána mezinárodní právní pomoc, jejímž výstupem byla dne 22. 2. 2018 doručená zpráva o podmíněném odsouzení v SRN a propuštění obžalovaného na svobodu, přeložena (do češtiny) 10. 4. 2018 a dne 29. 5. 2018 předsedou senátu nařízeno hlavní líčení v rozporu s § 2 odst. 4 tr. řádu až za více než pět měsíců na 1. 11. 2018. K hlavnímu líčení se obžalovaný nedostavil, přes značně dlouhý termín hlavního líčení nebylo doručení

pokračování

vykázáno, závalu v doručení předvolání předseda senátu v rozporu s § 2 odst. 4 tr. řádu efektivně neodstraňoval, nedal pokyn k prověření adresy v evidenci obyvatel, nežádal Policii ČR o místní šetření, nebyl učiněn vůbec žádný úkon směřující k doručení předvolání obžalovanému a v den zamřené hlavního líčení předseda senátu odročil na neurčito, za účelem pátrání po pobytu obžalovaného, až tehdy začal předseda senátu po pobytu obžalovaného aktivně pátrat, a přesto, že k 31. 12. 2018 byla adresa obžalovaného již známa, předseda senátu byl v rozporu s § 2 odst. 4 tr. řádu nečinný a hlavní líčení nařídil až 19. 3. 2019, a to opět v rozporu s § 2 odst. 4 tr. řádu až na 30. 9. 2019.

[49] **Posouzení věci:** Ze spisu vyplynulo, že dne 28. 6. 2016 byl vynesena rozsudek. Ačkoliv lhůta pro jeho písemné vypracování uplynula podle § 129 odst. 3 písm. b) tr. řádu dne 18. 7. 2016, kárně obviněný vyhotovil rozsudek až dne 26. 7. 2016, tedy 8 dnů po lhůtě.

[50] Po rozhodnutí o odvolání byl spis vrácen kárně obviněnému dne 6. 12. 2016. Během ledna 2017 vyžadoval kárně obviněný doplnění důkazů, ale hlavní líčení nařídil až dne 19. 6. 2017 (č. l. 971), tedy v rozporu s § 2 odst. 4 tr. ř. a § 181 odst. 3 tr. ř. byl více než tři měsíce nečinný a neučinil žádný relevantní úkon směřující ke skončení věci.

[51] Nařízené hlavní líčení se dne 11. 7. 2017 nekonalo kvůli zadržení obžalovaného v SRN, a proto bylo odročeno na neurčito. Po vyžádání mezinárodní právní pomoci a po obdržení překladu odpovědi o odsouzení a podmíněném propuštění obžalovaného na svobodu dne 10. 4. 2018 nařídil kárně obviněný dne 29. 5. 2018 hlavní líčení v rozporu s § 2 odst. 4 tr. řádu až za více než pět měsíců na 1. 11. 2018.

[52] Dále v rozporu s uvedeným ustanovením nepostupoval kárně obviněný efektivně při doručování předvolání obžalovanému a s ohledem na nedoručení tohoto předvolání odročil na neurčito za účelem pátrání po pobytu obžalovaného. Dne 5. 11. 2018 obdržel kárně obviněný odpověď od Policie ČR na žádost ze dne 1. 11. 2018 ohledně místa pobytu a adresy pro doručování stěžovatele, na níž převzal dne 31. 12. 2018 usnesení o ustanovení obhájce. Ačkoliv kárně obviněnému byla adresa obžalovaného známa (ve smyslu potvrzení, že na policii předtím zjištěné adrese se obžalovaný vskutku zdržuje) již krátce po 31. 12. 2018, kdy tam úspěšně proběhlo doručení, v rozporu s § 2 odst. 4 tr. ř. byl nečinný a hlavní líčení nařídil teprve dne 19. 3. 2019, opět v rozporu s uvedeným ustanovením až na 30. 9. 2019.

5. sp. zn. 3 T 2/2016, obžalovaný J. F. a dalších 9 osob [stíhání pro zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, 2 písm. a), odst. 3 trestního zákoníku]

[53] Z kárného návrhu se podává, že první hlavní líčení nařízeno 27. 1. 2017 na 10. a 11. 4. 2017, přičemž když obžalovaný N. předvolání během února 2017 nepřevzal, předseda senátu, ač do dne hlavního líčení měl dostatečný prostor, na tuto skutečnost v rozporu s § 2 odst. 4 tr. řádu nijak nereagoval (nedal pokyn zaslat předvolání opětovně, neověřil adresu atd.) a až těsně před hlavním líčením dne 31. 3. 2017 nechal obžalovanému N. zaslat rozhodnutí o ustanovení obhájce s připojeným předvoláním, které bylo doručeno

až v den konání hlavního líčení 10. 4. 2017, a předseda senátu při hlavním líčení konstatoval, že obžalovaný N. nemá doručeno předvolání a hlavní líčení odročil ve věci starší jednoho roku v rozporu s § 2 odst. 4 tr. řádu na termín až za pět měsíců na 4. a 5. 9. 2017, čímž vznikl nedůvodný průtah, a dále předseda senátu nekonal ani hlavní líčení 4. 9. 2017, kam se dostavili všichni obžalovaní a obhájci kromě jediného obhájce, který se pět minut před jednáním omluvil ze zdravotních důvodů, nebyla snaha o zajištění substitute či vyčkání zlepšení stavu obhájce na další nařízený den hlavního líčení 5. 9. 2017, případně vyloučení věci obžalovaného M., jehož se týkají toliko tři ze sedmi útoků, k samostatnému projednání, opět v rozporu s § 2 odst. 4 tr. řádu, a nedůvodný průtah pokračoval, když odročeno bylo až na za více než dva měsíce na 20. a 21. 11. 2017, přičemž toto hlavní líčení bylo referátem z 13. 11. 2017 odročeno pro onemocnění obžalovaného J., doložené lékařskou zprávou a s připojeným návrhem na vyloučení obžalovaného pro patrně dlouhodobou nemožnost účasti na hlavním líčení, obžalovaného nevyloučil, ale hlavní líčení v rozporu s § 2 odst. 4 tr. řádu odročil na 22. až 23. 1. 2018, kdy obžalovaný J. opět řádně doložil dlouhodobou neschopnost účasti ze zdravotních důvodů, předseda senátu stále prodlužoval trvající průtah v již evidentním rozporu s § 2 odst. 4 tr. řádu, opět obžalovaného J. nevyloučil k samostatnému řízení a opět v rozporu s § 2 odst. 4 tr. řádu nezadal vypracování znaleckého posudku na zdravotní způsobilost obžalovaného J. účastnit se hlavního líčení, ale celou věc odročil tentokráte na 3. 4. 2018, kdy se situace opět v rozporu s § 2 odst. 4 tr. řádu opakuje a je odročeno na 25. až 26. 6. 2018, kdy se hlavní líčení nekonalo pro pracovní neschopnost předsedy senátu, a přestože pracovní neschopnost byla ukončena k 29. 9. 2018, odročeno až na 22. 10. 2018, z něž se opět řádně a s potvrzením o neschopnosti účasti omluvil obžalovaný J. a dále i obžalovaný M., předseda senátu v rozporu s § 2 odst. 4 tr. řádu jednak nevyloučil dlouhodobě (cca jeden rok) nemocného J., stále znalecky neověřil jeho zdravotní stav a hlavní líčení odročil na 11. až 14. 2. 2019, které se nekonalo pro pracovní neschopnost předsedy senátu a bylo odročeno v rozporu s § 2 odst. 4 tr. řádu až na 9. a 11. 7. 2019, tedy tři roky od nápadu obžaloby se nekonalo jediné hlavní líčení a ve věci panuje nejméně od 10. 4. 2017 průtah, přičemž obžalovaný J. je obžalován i ve věci vedené pod sp. zn. 73 T 2/2018, kde se obžalovaný J. poprvé omluvil z týchž důvodů jako ve věci sp.zn. 3 T 2/2016, tamní předseda senátu Mgr. L. S. postupoval důsledně v souladu s § 2 odst. 4 tr. řádu a ihned při prvé omluvě pojal podezření na závažnost zdravotního stavu obžalovaného, zadal obratem vypracovat znalecký posudek, který soudní znalec z oboru zdravotnictví - posudkové lékařství MUDr. Jan Boháč vypracoval dne 5. 4. 2019 se závěrem, že obžalovaný J. je účasti na hlavním líčení schopen bez jakýchkoliv zdravotních nebo režimových omezení.

[54] Na jednání dne 4. 12. 2019 kárně obviněný uvedl k údajnému nesoustředěnému postupu v předmětné věci a k nesprávnému nevyloučení obžalovaného, že se jednalo o spojené dvě věci. Obžalovaní spolu úzce souviseli. Navíc pokud jsou osoby jednoznačně provázané a dojde k nějakému vyloučení, musí svědčit jako svědci v ostatních kauzách a v praxi je velmi problematické zajistit jejich účast při jednání. Dále, pokud se spisy rozdělí, může jedna věc skončit na odvolacím či Ústavním soudu a ve složitějších kauzách je nemožné si dělat kopii spisu kvůli časové a ekonomické náročnosti, a proto se v dané kauze nemůže dále jednat. Z uvedeného důvodu se kárně obviněný obecně nepřiklání k vylučování.

pokračování

[55] **Posouzení věci:** Ze spisu vyplynulo, že 27. 1. 2017 nařídil kárně obviněný hlavní líčení na 10. až 11. 4. 2017. Před konáním hlavního líčení bylo zjištěno, že jednomu z obžalovaných (N.) nebylo doručeno předvolání, proto kárně obviněný prostřednictvím asistentky dal dne 27. 3. 2017 pokyn k opětovnému zaslání. V den konání hlavního líčení 10. 4. 2017 bylo obžalovanému N. doručeno rozhodnutí o ustanovení obhájce s připojeným předvoláním. Kárně obviněný při hlavním líčení konstatoval, že obžalovaný N. nemá doručeno předvolání, a hlavní líčení odročil na termín 4. a 5. 9. 2017. Dne 4. 9. 2017 se hlavní líčení konalo, ale bylo následně odročeno kvůli nenadálé zdravotní indispozici jednoho z obhájců. V mezidobí vydal dne 19. 4. 2017 kárně obviněný příkaz k zatčení obž. N., protože se mu opakovaně nedařilo doručovat. Taktéž komunikoval s rakouskými orgány, kdy bylo třeba vyžádat překlady. V období od dubna do září 2017 tedy kárně obviněný ve věci činil úkony. Nedošlo tedy ke vzniku nedůvodného průtahy, protože kárně obviněný činil kroky směřující k rozhodnutí věci.

[56] Nelze ani říci, že kárně obviněný pochybil, když v dalším postupu během konce roku 2017 a v roce 2018 ani přes opakované návrhy obhájce nevyloučil skutky obžalovaného J. k samostatnému projednání. Kárně obviněný uvedl rozumné důvody, proč se domníval, že vhodnější než vyloučení je projednat i skutky obžalovaného J., byť s rizikem pomalejšího postupu ve věci. V situaci, kdy nelze jednoznačně říci, že důvody kárně obviněného jsou nepřesvědčivé, nelze jeho procesně taktickou úvahu považovat za průtahový postup. Za porušení § 2 odst. 4 tr. řádu, tedy za nepostupování bez zbytečných průtahů, by bylo možno nevyloučení skutků určitého obžalovaného ze skupinové věci považovat pouze tehdy, nebyly-li patrné žádné rozumné důvody pro nevyloučení, třebaže takové vyloučení bylo navrhováno či se jako procesně taktická varianta postupu zjevně a nepochybně nabízelo.

6. sp. zn. 3 T 4/2016, obžalovaný Ing. V. M. [stíhán pro trestný čin podvodu podle § 250 odst. 1, 3 písm. b) tr. zákona a zločin podvodu podle § 209 odst. 1, 5 písm. a) tr. zákoníku]

[57] Z kárného návrhu se podává, že po předběžném projednání obžaloby rozhodnuto dne 3. 11. 2016 usnesením o vrácení věci státním zástupci k došetření, které bylo ke stížnosti státního zástupce stížnostním soudem zrušeno a spis fyzicky vrácen zpět dne 28. 3. 2017 s pokynem k projednání a rozhodnutí. Až dne 28. 7. 2017, tedy v rozporu s § 2 odst. 4 tr. řádu a § 181 odst. 3 tr. řádu, po minimálně měsíčním prodlení od 28. 6. do 28. 7. 2017, vyžádána právní pomoc, další žádost o právní pomoc datována až 19. 12. 2017, končená odpověď na právní pomoc byla doručena až 26. 9. 2018, přeložena do češtiny 8. 11. 2018, sděluje předseda senátu k dotazu státního zástupce 19. 12. 2018, že obdržel materiály z mezinárodní právní pomoci a jakmile se s nimi seznámí, stanoví další postup, přičemž v rozporu s § 2 odst. 4 tr. řádu a § 181 odst. 3 tr. řádu byl nejméně od 8. 2. 2019 (kdy uplynula tříměsíční lhůta k učinění úkonu od přeložení odpovědi do češtiny) ve věci nečinný více než další dva měsíce a až 11. 4. 2019, kdy nařídil první hlavní líčení v takřka tříleté věci na 8. 7. 2019.

[58] **Posouzení věci:** Ze spisu vyplynulo, že oproti kárnému návrhu kárně obviněný ve věci učinil v období od vrácení spisu dne 28. 3. 2017 do 28. 6. 2017 několik úkonů. Dne 3. 4. 2017 bylo zasláno usnesení Vrchního soudu v Praze účastníkům, dne 18. 5. 2017 byl dán

pokyn k překladu dokumentu, doručeného dne 17. 5. 2017, ohledně mezinárodní právní pomoci švýcarského státního zastupitelství, přičemž překlad byl doručen na Městský soud v Praze dne 26. 6. 2017. Není tedy pravda, že by zde byly průtahy v rozporu s § 2 odst. 4 tr. řádu a § 181 odst. 3 tr. řádu.

[59] Následně byla vyžádána opětovně mezinárodní právní pomoc pokynem ze dne 1. 8. 2017, přičemž překlad žádosti byl doručen na soud dne 24. 8. 2017. Dne 28. 8. 2017 dal kárně obviněný pokyn k zaslání žádosti švýcarskému státnímu zastupitelství a vyčkával na odpověď ze švýcarské strany – dne 6. 9. 2017 dal pokyny, aby se spis „dal na kalendář“ na 1 měsíc, a dále dal dne 10. 10. 2017 pokyn ohledně toho, že spis viděl a je nutno vyčkat odpovědi. Dne 31. 10. 2017 byla doručena odpověď švýcarského státního zastupitelství. Dne 2. 11. 2017 dal kárně obviněný pokyn k předání spisu asistentce, dne 20. 11. 2017 pokyn k úkonu asistentce, který však nelze přechíst, a dne 19. 12. 2017 byl dán také pokyn k překladu žádosti o další mezinárodní právní pomoc. Není tedy pravdou, že by od 28. 7. 2017 do 19. 12. 2017 neprobíhaly ze strany kárně obviněného ve spisu žádné úkony.

[60] Co se týče přeložené konečné odpovědi na mezinárodní právní pomoc, která byla doručena Městskému soudu v Praze dne 26. 9. 2018 a jejíž překlad do češtiny byl doručen dne 8. 11. 2018, v rozporu s § 2 odst. 4 tr. řádu a § 181 odst. 3 tr. řádu byl kárně obviněný nejméně od 8. 2. 2019 (kdy uplynula tříměsíční lhůta k učinění úkonu od přeložení odpovědi do češtiny) ve věci nečinný a až 9. 4. 2019 nařídil první hlavní líčení (v takřka tříleté věci) na 8. 7. 2019.

[61] Lze tedy shrnout, že kárně obviněný se ve věci dopustil průtahů, nicméně ve výrazně menším rozsahu, než jak bylo podáno v kárném návrhu.

7. sp. zn. 3 T 10/2016, obžalovaní M. V. a J. V. [stíhání pro trestný čin vydírání podle § 235 odst. 1, 3 trestního zákoníku, resp. zločin vydírání podle § 175 odst. 1, 3 písm. c) trestního zákoníku]

[62] Z kárného návrhu se podává, že věc byla příkazána Vrchním soudem v Praze k projednání a rozhodnutí Městskému soudu v Praze, spis byl fyzicky doručen a přidělen předsedovi senátu 3. 7. 2018, předseda senátu dal dne 9. 7. 2018 pokyn pouze k rozeslání usnesení Vrchního soudu v Praze o příkazání věci, aniž by nařídil ve věci samé jakýkoliv úkon směřující k rozhodnutí ve věci (nařízení hlavního líčení, předběžné projednání obžaloby), a ve věci zůstal zcela nečinný v rozporu s § 2 odst. 4 tr. řádu a § 181 odst. 3 tr. řádu, tedy ve věci nejméně od 3. 10. 2018 (kdy uplynula tříměsíční lhůta pro učinění úkonu směřujícího k rozhodnutí ve věci) trval nedůvodný průtah pět měsíců a dvacet tři dní až do 27. 3. 2019, kdy ve věci předseda senátu nařídil neveřejné zasedání za účelem předběžného projednání obžaloby na 18. 4. 2019.

[63] **Posouzení věci:** Ze spisu vyplynulo, že spis byl fyzicky přidělen kárně obviněnému dne 3. 7. 2018, načež dne 9. 7. 2018 vydal pokyn k rozeslání usnesení Vrchního soudu v Praze o příkazání věci. Popsané skutečnosti odpovídají údajům ve spisu. Kárně obviněný zůstal zcela nečinný v rozporu s § 2 odst. 4 tr. řádu a § 181 odst. 3 tr. řádu, jelikož od nápadu věci až do 27. 3. 2019 neučinil žádný úkon směřující k rozhodnutí věci. Jeho

pokračování

nečinnost však byla „přerušena“ (zmírněna) skutečností, že v období 12. 11. až 18. 12. 2018 a 5. 2. až 8. 3. 2019 byl v pracovní neschopnosti. V ní byl pak i od 23. 4. 2019 dále.

8. sp. zn. 3 T 12/2016, obžalovaná V. A. a dalších 13 osob [stíhání pro zvlášť závažný zločin úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1, 2, 6 písm. a) tr. zákoníku]

[64] Z kárného návrhu se podává, že věc napadla dne 21. 10. 2016, s ohledem na složitost věci podle § 181 odst. 3 tr. řádu výjimečně a opakovaně prodloužena lhůta k provedení úkonu směřujícího k rozhodnutí ve věci do 28. 4. 2017, kdy poslední den lhůty, s vědomím, že ve věci staré šest měsíců dosud nebyl učiněn žádný úkon a je třeba neodkladně konat, aby bylo zamezeno dalším průtahům, předseda senátu nařídil hlavní líčení v rozporu s § 2 odst. 4 tr. řádu až na 18. a 19. 9. 2017, čímž zapříčinil ve věci vznik průtahu, když první hlavní líčení nařídil až 11 měsíců po nápadu obžaloby, přičemž nezajistil všemi způsoby, jež umožňuje tr. řád, účast obžalovaných, byť mezi nařízením hlavního líčení a datem konání proběhlo pět měsíců, když u obžalovaného M. nebyla vyžádána eskorta, ačkoliv soud věděl, že tento je ve výkonu trestu odnětí svobody (zde předseda senátu přímo zavinil jeho nepřítomnost) a díky nepřítomnosti čtyř obžalovaných a obhájce Mgr. Kapalína, o němž soud věděl ovšem věděl od 6. 9. 2017, že již klientovi obžalovanému L. vypověděl plnou moc, a přitom nového obhájce obžalovanému L. ustanovil až za osm měsíců dne 9. 5. 2018, se hlavní líčení nekonalo a bylo odročeno na 11. až 13. 12. 2017, které se nekonalo pro pracovní neschopnost předsedy senátu, přesunuto na 6. až 8. 2. 2018, které se nekonalo pro pracovní neschopnost předsedy senátu, přesunuto na 14. až 17. 5. 2018, které bylo přesto, že pracovní neschopnost předsedy senátu skončila k 13. 4. 2018, pokynem předsedy senátu z 10. 5. 2018 nařízené hlavní líčení bezdůvodně zrušeno (odůvodněno pod záminkou nutnosti ověřit smrt obžalovaného F. – úmrtní list založen do spisu již 17. 4. 2018, pátráním po pobytu obžalovaného L. ve Švýcarsku – dle § 2 odst. 4 tr. řádu měl být vyloučen k samostatnému projednání, když figuruje v zcela marginální části skutku pouze pod bodem VIII. Obžaloby, a předoperačními vyšetřeními předsedy senátu, ačkoliv ve dny plánovaného hlavního líčení byl práce schopen a v zaměstnání přítomen, a v rozporu s § 2 odst. 4 tr. řádu, byť šlo o takřka dva roky starou věc, v níž nebylo konáno jediné hlavní líčení, odročil hlavní líčení až za další čtyři měsíce na 26. až 29. 11. 2018, které se nekonalo pro pracovní neschopnost předsedy senátu, a hlavní líčení bylo, opět v rozporu s 2 odst. 4 tr. řádu, přesunuto na termín až za pět měsíců na 1. až 4. 4. 2019, byť pracovní neschopnost předsedy senátu byla ukončena k 30. 11. 2018, přičemž když se k hlavnímu líčení 1. 4. 2019 nedostavil pro údajnou hospitalizaci toliko jediného ze třinácti volaných obhájců JUDr. Brücklera, neakceptoval návrh obhájce Mgr. Mandíka, že nepřítomného kolegu v substituci zastoupí s odůvodněním, že jejich klienti, obžalovaní P. a S., jsou v kolizi zájmů, byť popis skutku v obžalobě pro kolizi zájmů těchto dvou obžalovaných nesvědčí, nadto advokáti Brückler a Mandík jsou obhájci činní na jediném sídle, užívající totožnou koncovku e-mailu a to „@akbruckler“, tedy jde o advokáty zjevně spřízněné a často se zastupující a projednání věci více než dva roky po jejím nápadu v rozporu s § 2 odst. 4 tr. řádu účelově nezahájil, ale odročil opět v rozporu s § 2 odst. 4 tr. řádu na neakceptovatelně dlouhý termín 21. až 24. 10. 2019, tedy projednání věci bude zahájeno nejdříve tři roky po nápadu.

[65] Na jednání dne 4. 12. 2019 kárně obviněný uvedl k předmětné věci, že není schopen říci, zda je ve spisu výpis z evidence, z nějž by bylo patrné, že je jeden z obžalovaných, pan

M., ve výkonu trestu, ale má za to, že ve výkonu nebyl. A další dva obžalovaní nastoupili do výkonu trestu, aniž by o tom věděl. Ohledně úmrtí jednoho z obžalovaných, kvůli jehož prověření odročil hlavní líčení, uvedl, že pravděpodobně úmrtní list obžalovaného ve spisu nebyl, neboť v opačném případě by řízení v jeho případě zastavil. Ohledně vyloučení obžalovaného M. uvedl, že byl jeden ze stěžejních pachatelů a jeho vyloučení bylo problematické, jak již obecně vysvětloval v jedné z předchozích věcí.

[66] Úmrtí obžalovaného F. je v trestním spise doloženo úmrtním listem, došedším vskutku v termínu tvrzeném kárným návrhovatelem.

[67] **Posouzení věci:** Ze spisu vyplynulo, že věc napadla dne 21. 10. 2016. Kvůli složitosti věci byla podle § 181 odst. 3 tr. řádu výjimečně a opakovaně prodloužena lhůta k provedení úkonu směřujícího k rozhodnutí ve věci do 28. 4. 2017 (dne 17. 1. 2017 žádost do 28. 2. 2017 kvůli složitosti věci se 14 obžalovanými, č. l. 6413; dne 24. 2. 2017 žádost do 28. 4. 2017). V tento den v rozporu s § 2 odst. 4 tr. řádu nařídil kárně obviněný hlavní líčení až na 18. a 19. 9. 2017. S ohledem na prodlužování termínu k nastudování případu a i přesto, že byl kárně obviněný 7 dnů na pracovní cestě (31. 5. až 2. 6. 2017 a 19. 6. až 22. 6. 2017), měl jedno indispoziční volno (7. 7. 2017) a čerpal 25 dnů řádné dovolené (31. 7. až 3. 9. 2017), není zřejmé, proč kárně obviněný nařídil hlavní líčení na termín až za téměř 5 měsíců.

[68] Kvůli nepřítomnosti čtyř obžalovaných (u jednoho z obžalovaných kárně obviněný nezajistil jeho přítomnost, ačkoliv z popisu z evidence rejstříku trestů fyzických osob vyplynulo, že je ve výkonu trestu) a obhájce Mgr. Kapalína (který vypověděl jednomu z obžalovaných plnou moc, o čemž kárně obviněný věděl od 6. 9. 2017) bylo hlavní líčení odročeno na 11. až 13. 12. 2017. Toto hlavní líčení pak bylo odročeno kvůli pracovní neschopnosti kárně obviněného na 6. až 8. 2. 2018 (pokyn ze dne 7. 12. 2017), následně na 14. až 17. 5. 2018 (pokyn ze dne 1. 2. 2018), z důvodu zjištění a ověření si určitých skutečností na 26. až 29. 11. 2018 (pokyn ze dne 10. 5. 2018); dále kvůli opětovné pracovní neschopnosti kárně obviněného na 1. až 4. 4. 2019 a z důvodu nedostavení se jednoho z třinácti obhájců k hlavnímu líčení pro údajnou hospitalizaci na 21. až 24. 10. 2019. S ohledem na pracovní neschopnost kárně obviněného (27. 11. 2017 až 11. 3. 2018, 15. 3. až 15. 4. 2018) lze mít pouze odročení dne 10. 5. 2018 za rozporné s § 2 odst. 4 tr. řádu, neboť kárně obviněný si mohl a měl vypracovat přípravu na případ již v uplynulých měsících a také v období od 16. 4. do 10. 5. 2018.

[69] Považovat odročení dne 1. 4. 2019 na 21. až 24. 10. 2019 za úkon způsobující průtah bez dalšího nelze. Řešení absence jednoho z obhájců zastoupením obhájcem jiným namísto odročení je procesně taktickou úvahou soudce, tedy součástí jeho rozhodovací činnosti. Chyba v takovéto úvaze by mohla být kárným proviněním pouze tehdy, bylo-li by zjevné a nepochybné, že odročení bylo vzhledem k okolnostem nesprávným řešením. Představy kárného návrhovatele o tom, jak měl kárně obviněný postupovat, jsou jistě zcela legitimní a nepostrádají *ratio*, není však z nich patrné, proč je třeba jiný postup kárně obviněného považovat za zjevné a nepochybné nesprávné řešení. Naopak, i v představách kárného návrhovatele je možné vidět prvek procesně taktického rizika, zejména v tom, že jeho úvaha o absenci kolize zájmů mezi obžalovanými nemusí být nepochybná. V situacích nacházejících se v „šedé zóně“ různých procesně taktických postupů soudce, jež všechny

pokračování

mají své výhody i nevýhody, musí být kárný senát se svými zásahy nanejvýš obezřetný a brát vždy v úvahu zájem na ochraně nezávislosti soudcovského rozhodování.

[70] Kárně obviněný se tedy v této trestní věci dopustil průtahů, ovšem v podstatně menším rozsahu, než tvrdil kárný navrhovatel.

9. sp. zn. 3 T 15/2016, obžalovaný J. Š. a další 3 osoby [stíhání pro zločin krácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, 3 písm. a) trestního zákoníku]

[71] Z kárného návrhu se podává, že po vrácení věci k došetření byla ve věci podána znovu obžaloba 10. 5. 2018, přičemž aniž byla prodloužena tříměsíční lhůta k učinění úkonu směřujícího k rozhodnutí ve věci podle § 181 odst. 3 tr. řádu, která vypršela 10. 8. 2018, předseda senátu neučinil žádný úkon ve věci až do 13. 11. 2018, kdy nařídil hlavní líčení na 4. a 5. 2. 2019, čímž v rozporu s § 2 odst. 4 tr. řádu a § 181 odst. 3 tr. řádu zavinil průtah nejméně v délce tři měsíce a jeden den, a dále když bylo 4. 2. 2019 částečně provedeno dokazování, hlavní líčení za účelem dalšího dokazování v rozporu s § 2 odst. 4 tr. řádu odročil na nepřiměřeně dlouhý termín za více než osm měsíců na 16. až 20. 9. 2019, čímž zavinil, že věc nebude rok od nápadu projednána a rozhodnuta.

[72] **Posouzení věci:** Ze spisu vyplynulo, že popsané skutečnosti odpovídají údajům ve spisu. Kárně obviněný v rozporu s § 2 odst. 4 tr. řádu a § 181 odst. 3 tr. řádu zavinil průtah od 10. 5. 2018 do 12. 11. 2018, zmírněný nicméně od 25. 5. do 30. 6. 2018 pracovní neschopností. Od 6. 8. do 31. 8. 2018 a od 8. 10. do 14. 10. 2018 čerpal řádnou dovolenou, což s ohledem na rozsah průtahu samo o sobě nehrálo při posouzení průtahu významnou roli.

[73] Nelze říci, že odročení hlavního líčení po částečném provedení dokazování dne 4. 2. 2019 na 16. až 20. 9. 2019 by bylo nepřiměřeně dlouhé vzhledem k tomu, že měly být vyhotoveny znalecké posudky z oboru zdravotnictví, kybernetiky, písmoznalectví a ekonomie a tito znalci měli být slyšeni. Dále je třeba zohlednit pracovní neschopnost kárně obviněného, která trvala od 5. 2. do 8. 3. 2019 a od 23. 4. 2019 dále. Od 12. 11. 2018 tak nelze vidět subjektivní průtahy ve věci.

[74] Kárně obviněný se tedy v dané trestní věci dopustil průtahů, avšak v menší míře, než tvrdil kárný navrhovatel.

10. sp. zn. 3 T 5/2017, obžalovaný B. Z. [stíhaný pro zvlášť závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, alinea 2, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a), c) tr. zákoníku]

[75] Z kárného návrhu se podává, že věc napadla 31. 10. 2017, hlavní líčení bylo nařízeno 3. 11. 2017 na 26. až 28. 2. 2018, které se pro pracovní neschopnost předsedy senátu nekonalo a bylo odročeno na 2. až 4. 5. 2018, kdy byla provedena část důkazů, ve věci, kde byl navržen pouze výslech čtyř svědků a znalců, se nezdařilo provést dokazování v rámci jediného řízení, jak předpokládá § 219 odst. 1 tr. řádu, odročeno v rozporu s § 2 odst. 4 tr. řádu až za více než pět měsíců na 18. 10. 2018. Jelikož se k hlavnímu líčení nedostavil bez omluvy obžalovaný, ovšem všechny ostatní osoby včetně obhájce, svědkyně a znalce ano, neprovedl předseda senátu dokazování částečně mimo hlavní líčení podle §

183a odst. 1 tr. řádu a hlavní líčení opět v rozporu s § 2 odst. 4 tr. řádu odročil na nedůvodně dlouhý termín až 23. 1. 2019. Na toto hlavní líčení se nedostavili znalci, jejichž výsledek je ve věci klíčovým důkazem, odročeno na 19. 3. 2019, kdy byla vyslechnuta jedna svědkyně a za účelem předvolání znalců v jim vyhovující termín předseda senátu opět v rozporu s § 2 odst. 4 tr. řádu odročil na nepřijatelně dlouhý termín 1. 10. 2019, tj. více než půl roku od předchozího hlavního líčení, byť zbývá vyslechnout pouze znalce a skutkově velmi jednouchá věc bude projednána nejdříve dva roky po nápadu.

[76] **Posouzení věci:** Ve shodě s tvrzeními kárného navrhovatele lze říci, že kárně obviněný odročoval hlavní líčení na nepřiměřeně dlouhou dobu, aniž by k tomu byl ze spisu vyplývající důvod; podle obsahu trestního spisu jde o skutkově lehčí věc. Dne 4. 5. 2018 odročil na 18. 10. 2018. Dne 18. 10. 2018 odročil na 23. 1. 2019. Dne 19. 3. 2019 odročil na 1. 10. 2019 (č. l. 446). Není patrné, že by kárně obviněný usměrňoval znalce (na jednání soudu 19. 3. 2019 se první znalec dostavil pouze na část jednání, druhý znalec byl prvním znalcem na místě omluven), aby soudu poskytovali patřičnou součinnost, nicméně na druhé straně ze spisu ani není patrné, že by jejich omluvy byly účelové nebo založené na neadekvátních důvodech.

11. sp. zn. 3 T 6/2017, obžalovaný V. K. [stíhán pro zvlášť závažný zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku]

[77] Z kárného návrhu se podává, že po zrušení usnesení Městského soudu v Praze o vrácení věci k došetření stížnostním soudem s pokynem k projednání a rozhodnutí věci byl spis fyzicky vrácen 3. 7. 2018, přičemž aniž byla prodloužena tříměsíční lhůta k učinění úkonu směřujícího k rozhodnutí ve věci podle § 181 odst. 3 tr. řádu, která vypršela 3. 10. 2018, předseda senátu neučinil žádný úkon směřující k rozhodnutí ve věci (přípis asistentky soudce poškozeným z 13. 9. 2018 takovým úkonem podle kárného navrhovatele v žádném případě není) až do 24. 1. 2019, kdy nařídil hlavní líčení na 18. a 19. 2. 2019, čímž v rozporu s § 2 odst. 4 tr. řádu a § 181 odst. 3 tr. řádu zavinil průtah nejméně v délce tři měsíce a devatenáct dní.

[78] **Posouzení věci:** Ze spisu vyplynulo, že popsané skutečnosti odpovídají údajům ve spisu. Kárně obviněný v období od 3. 8. 2018, kdy skončila lhůta k provedení úkonu, do 24. 1. 2019, kdy nařídil hlavní líčení, zavinil ve věci průtahy. Poté se již průtahů nedopustil. Mezi 5. 2. a 8. 3. 2019 byl v pracovní neschopnosti a posléze byl v pracovní neschopnosti od 23. 4. 2019 dále.

12. sp. zn. 3 T 7/2017, obžalovaní H. K. a V. K. [stíhání pro zločin úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1, 6, písm. a) tr. zákoníku, zločin poškození věřitele podle § 222 odst. 1 písm. c), odst. 4 písm. a) tr. zákoníku a zločin podvodu podle § 209 odst. 1, 5 písm. a) tr. zákoníku]

[79] Z kárného návrhu se podává, že věc napadla 8. 12. 2017, k žádosti předsedy senátu a pro jeho následující pracovní neschopnost prodloužena lhůta podle § 181 odst. 3 tr. řádu k učinění úkonu směřujícího k rozhodnutí ve věci do 29. 6. 2018, přestože pracovní neschopnost předsedy senátu netrvala od 9. do 14. 3. 2018, od 16. 4. do 24. 5. 2018 a dále pak od 1. 7. do 9. 11. 2018, neučinil během 125 pracovních dní, kdy nebyl v pracovní

pokračování

neschopnosti, v rozporu s § 2 odst. 4 tr. řádu a § 181 odst. 3 tr. řádu žádný úkon a po celou tuto dobu trval průtah ve věci, když až 9. 11. 2018 nařídil neveřejné zasedání ve věci na 12. 12. 2018, které bylo pro pracovní neschopnost předsedy senátu přesunuto na 9. 1. 2019, kdy během neveřejného zasedání byla obžaloba předběžně projednána, přičemž předběžné projednání obžaloby bylo účelovým krokem, který neměl oporu ve spisovém materiálu, když podle protokolu o průběhu veřejného zasedání toto trvalo pouze třicet minut, byl zjevně pouze formálně „přečten spis“, a konstatováno: „Ve věci zřejmě žádná jiná procesní vada není a bude nařízeno hlavní líčení pravděpodobně na polovinu května,“ tedy fakticky trvalo v rozporu s § 2 odst. 4 tr. řádu a § 181 odst. 3 tr. řádu prodlení i v době od účelového nařízení veřejného zasedání 9. 11. 2018, které s ohledem na obsah spisu nelze považovat za úkon směřující k rozhodnutí ve věci, a průtah trval nadále až do okamžiku nařízení hlavního líčení dne 17. 1. 2019, kdy bylo nařízeno hlavní líčení na 13. až 16. 5. 2019, které ovšem bylo kvůli plánované operaci předsedy senátu přesunuto v rozporu s § 2 odst. 4 tr. řádu o více než pět měsíců až na 29. až 31. 10. 2019 byť operaci se předseda senátu podrobil v dubnu 2019 a i při rekonvalescenci, údajně plánované na dva až tři měsíce, nic nebránilo konat hlavní líčení v červenci či srpnu 2019, takto v podstatě dva roky od nápadu věci nebude ve věci konáno jediné hlavní líčení.

[80] Na jednání dne 4. 12. 2019 kárně obviněný uvedl k předmětné věci, že si již nevzpomíná, proč nařídili neveřejné projednání obžaloby, ale určitě tam nějaké důvody. Každopádně nakonec dospěli se senátem k závěru, že věc k došetření vracet nebudou.

[81] **Posouzení věci:** Ze spisu vyplynulo, že věc napadla 8. 12. 2017 a lhůta k učinění úkonu byla na základě opakovaných žádostí kárně obviněného prodloužena do 29. 6. 2018. Od 2. 7. 2018 do 9. 11. 2018, kdy bylo nařízeno hlavní líčení, tak ve věci panovaly průtahy. Období předtím nelze za průtahové považovat, neboť kárně obviněný byl jednak v pracovní neschopnosti trvající od 25. 5. do 1. 7. 2018, jednak mu byla lhůta k učinění úkonu opakovaně prodloužena.

[82] Považovat předběžné projednání obžaloby (dne 9. 11. 2018) za formální úkon jen proto, že trvalo cca 30 minut a jeho výsledkem byl závěr, že je na místě nařídít hlavní líčení, by bylo pro účely kárného řízení příliš příkré. Jde o součást rozhodovací činnosti, takže kárné provinění by zde připadalo v úvahu jen tehdy, bylo-li by patrné, že uvedený úkon neměl s ohledem na povahu věci či s ohledem na svůj zcela formální průběh žádný skutečný smysl a měl být pouze zástěrkou průtahu. Kárný senát nevylučuje, že u předběžného projednání obžaloby v nyní projednávané věci o takovýto úkon mohlo jít, najisto to však postaveno nebylo. Povaha věci (relativně komplikovaná majetková trestná činnost) je taková, že u ní předběžné projednání věci jistě může být smysluplné. Stejně tak půlhodinová diskuse nad věcí může být pro volbu dalšího postupu a vyřešení nejasných otázek užitečná a časově přiměřená.

[83] Následující období již průtahy nezakládá. Od 12. 11. do 18. 12. 2018 byl kárně obviněný v pracovní neschopnosti a tato se pak opakovala po celý únor 2019 a první týden ledna 2019 (od 5. 2. 2019 do 8. 3. 2019). Od 23. 4. 2019 dále pak pracovní neschopnost kárně obviněného pokračovala.

13. sp. zn. 3 T 5/2018, obžalovaný J. B. a dalších 9 osob [stíhání pro zločin podvodu podle § 209 odst. 1, 5 písm. a) tr. zákoníku]

[84] Z kárného návrhu se podává, že věc napadla 2. 8. 2018, tříměsíční lhůta k učinění úkonu směřujícího ke skončení věci podle § 181 odst. 3 tr. řádu marně (podle přesvědčení kárného návrhatele) proběhla dne 2. 11. 2018 a až po sedmnáct dnů trvajícím průtahem dne 20. 11. 2018 nařízeno hlavní líčení na 20. a 21. 2. 2019, které bylo pro pracovní neschopnost předsedy senátu, která byla ukončena k 8. 3. 2019, odročeno pokynem z 14. 2. 2019 v rozporu s § 2 odst. 4 tr. řádu na nedůvodně dlouhý termín až za takřka rok od nápadu věci na 23. až 24. 7. 2019, přičemž na toto první hlavní líčení ve věci byli předvoláni toliko dva z celkem dvaceti osmi obžalobou navržených svědků, tedy bylo cíleně vyloučeno, aby věc byla projednána a rozhodnuta bez odročení, jak vyžaduje § 198 odst. 3 tr. řádu.

[85] **Posouzení věci:** Ze spisu vyplynulo, že věc napadla 2. 8. 2018, kárně obviněný požádal dne 31. 10. 2018 o prodloužení lhůty k provedení úkonu do 30. 11. 2018, které bylo v den podání vyhověno. Dne 20. 11. 2018 kárně obviněný nařídil hlavní líčení na 20. až 21. 2. 2019. Tento postup nelze považovat za rozporný s § 4 odst. 2 tr. řádu, neboť nedošlo k překročení zákonem stanovené lhůty k učinění úkonu a věc se jeví jako skutkově složitější.

[86] Kárně obviněný pokynem z 14. 2. 2019, přičemž od 5. 2. 2019 se nacházel v pracovní neschopnosti, která trvala do 8. 3. 2019, odročil hlavní líčení na 23. až 24. 6. 2019. S ohledem na pracovní neschopnost kárně obviněného od 23. 4. 2019 dále nezpůsobil kárně obviněný ve věci nedůvodný průtah ve smyslu § 2 odst. 4 a § 181 odst. 3 tr. řádu.

14. sp. zn. 3 T 7/2018, obžalovaný R. R. [stíhán pro zvlášť závažný zločin úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1, 6 písm. a) tr. zákoníku]

[87] Z kárného návrhu se podává, že věc napadla 7. 9. 2018, první hlavní líčení ve věci nařízeno v rozporu s § 2 odst. 4 tr. řádu a v rozporu s § 198 odst. 3 tr. řádu, když jednak bylo nařízeno s nedůvodně velkým časovým předstihem cca půl roku na 24. a 25. 6. 2019 a současně na první hlavní líčení nebyl předvolán žádný z celkem dvaceti tří obžalobou k výsledku navržených svědků, tedy bylo cíleně vyloučeno, aby věc byla projednána a rozhodnuta bez odročení, jak vyžaduje § 198 odst. 3 tr. řádu. Nadto dne 7. 5. 2019 dal předseda senátu pokyn k odročení hlavního líčení v rozporu s § 2 odst. 4 tr. řádu až na 9. a 10. 12. 2019 pro plánovanou operaci kolene předsedy senátu s plánovanou rekonvalescencí dva až tři měsíce, přičemž k operaci došlo koncem dubna 2019, a tedy projednání věci v původním termínu nebylo vyloučené, a pokud by bylo hlavní líčení vůbec nutno přesouvat, jistě by postačil přesun na červenec či srpen 2019, přičemž i odročené hlavní líčení bylo nařízeno v rozporu s § 198 odst. 3 tr. řádu, tedy bez předvolání obžalobou navržených svědků.

[88] **Posouzení věci:** Ze spisu vyplynulo, že věc napadla dne 7. 9. 2018, kárně obviněný požádal dne 5. 12. 2018 o prodloužení lhůty k provedení úkonu do 7. 2. 2019 kvůli pracovní neschopnosti a bylo mu vyhověno do 31. 1. 2019. Dne 21. 1. 2019 bylo nařízeno hlavní líčení až na 24. – 25. 6. 2019, tedy formálně vzato v rozporu s § 2 odst. 4 tr. řádu až za více než 4 měsíce. Kárně obviněný nepředvolal ani jednoho ze svědků, tedy bylo formálně vzato nemožné, aby věc byla projednána a rozhodnuta bez odročení, jak

pokračování

vyžaduje § 198 odst. 3 tr. řádu, podle něhož při nařízení hlavního líčení učiní předseda senátu také všechna opatření, jichž je třeba k zajištění jeho řádného průběhu a k tomu, aby věc bylo možné projednat a rozhodnout bez odročení. Nutno však vzít v úvahu, že tento pokyn činil poté, co byl od 12. 11. do 18. 12. 2018 v pracovní neschopnosti. Je tedy s ohledem na jeho předchozí špatný zdravotní stav logické, že hlavní líčení v „novější“ trestní věci nařídil s větším časovým odstupem, možná i s ohledem na nejistotu ohledně toho, jak se jeho zdravotní stav bude vyvíjet. Objektivně u něho vskutku zdravotní indispozice nastala, jelikož kárně obviněný byl následně v pracovní neschopnosti od 5. 2. 2019 do 8. 3. 2019.

[89] Dále dal kárně obviněný dne 7. 5. 2019 pokyn, jež provedla jeho asistentka, k odročení hlavního líčení kvůli své plánované operaci až na 9. až 10. 12. 2019, opětovně bez předvolání svědků. Rekonvalescence měla trvat od dubna 2019 dva až tři měsíce. Toto vše bylo nicméně učiněno v době pracovní neschopnosti kárně obviněného (asistentkou) a lze to považovat za úkon jakési „pojišťovací“ povahy, jehož naplnění bylo podmíněno tím, že kárně obviněný se stane práce schopným (to se nestalo). Proto takového odročení mimo rámec tříměsíční lhůty a bez předvolání svědků nelze považovat za průtah.

15. sp. zn. 3 T 10/2018, obžalovaný I. K. (stíhán pro zločin zkrácení daně poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1., 3 tr. zákoníku)

[90] Z kárného návrhu se podává, že věc napadla 8. 11. 2018, dne 23. 1. 2019 nařízeno první hlavní líčení ve věci v rozporu s § 2 odst. 4 tr. řádu a v rozporu s § 198 odst. 3 tr. řádu, když jednak je nařízeno s nedůvodně velkým časovým předstihem cca půl roku na 26. a 27. 6. 2019 a současně na první hlavní líčení nebyl předvolán jediný z celkem jedenácti obžalobou k výslechu navržených svědků, tedy bylo cíleně vyloučeno, aby věc byla projednána a rozhodnuta bez odročení, jak vyžaduje § 198 odst. 3 tr. řádu.

[91] **Posouzení věci:** Ze spisu vyplynulo, že věc napadla 8. 11. 2018, kárně obviněný 23. 1. 2019 nařídil hlavní líčení, a to na 26. a 27. 6. 2019. Dále dal kárně obviněný dne 14. 5. 2019 pokyn k odročení hlavního líčení kvůli své plánované operaci až na 11. až 12. 12. 2019. Podobně jako v předchozí věci nelze jednání kárně obviněného s ohledem na jeho zdravotní stav v rozhodné době považovat za průtahové.

16. sp. zn. 3 T 11/2018, obžalovaný M. V. a dalších 9 osob [stíhání pro zločin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, 3 písm. c) tr. zákoníku]

[92] Z kárného návrhu se podává, že věc napadla jako vazební 4. 12. 2018, předseda senátu mimo rozhodnutí ze dne 19. 12. 2018, kdy dva obžalované, proti nimž bylo řízení vedeno vazebně, propustil z vazby, což není úkon ve smyslu § 181 odst. 3 tr. řádu směřující k rozhodnutí ve věci, který je předseda senátu povinen učinit do tří měsíců, a poté neučinil ve věci žádný úkon, tedy od 5. 3. 2019 ve věci byl v rozporu s § 2 odst. 4 tr. řádu a § 181 odst. 3 tr. řádu nedůvodný průtah.

[93] **Posouzení věci:** S ohledem na žádost o prodloužení lhůty k provedení úkonu (dne 27. 2. 2019 požádal kárně obviněný o prodloužení lhůty do 1. 4. 2019), provedení úkonu dne 4. 4. 2019 a na pracovní neschopnost kárně obviněného od 23. 4. 2019 do

dnešního dne nezpůsobil kárně obviněný ve věci od 5. 3. 2019 nedůvodný průtah ve smyslu § 2 odst. 4 a § 181 odst. 3 tr. řádu.

17. sp. zn. 3 T 12/2018, obžalovaný T. K. a dalších 8 osob (stíhání pro pokračující trestný čin zneužití informace a postavení v obchodním styku podle § 255 odst. 2, 4 tr. zákoníku)

[94] Z kárného návrhu se podává, že věc napadla 31. 12. 2018, předseda senátu neučinil ve věci vůbec žádný úkon, ačkoliv lhůta podle § 181 odst. 3 tr. řádu, podle nějž je předseda senátu povinen do tří měsíců od nápadu věci povinen učinit úkon směřující k rozhodnutí ve věci, proběhla 31. 3. 2019 a od 1. 4. 2019 byl ve věci v rozporu s § 2 odst. 4 tr. řádu a § 181 odst. 3 tr. řádu nedůvodný průtah.

[95] **Posouzení věci:** S ohledem na žádosti o prodloužení lhůty k provedení úkonu (dne 1. 4. 2019 podána žádost o prodloužení lhůty k úkonu do 30. 4. 2019, které bylo vyhověno; dne 6. 5. 2019 podána další žádost o prodloužení lhůty do 31. 5. 2019, které bylo vyhověno; dne 28. 5. 2019 podána další žádost o prodloužení do 28. 6. 2019, které bylo vyhověno; dne 27. 6. 2019 podána další žádost o prodloužení do 31. 7. 2019, které bylo vyhověno) a na pracovní neschopnost kárně obviněného od 23. 4. 2019 do dnešního dne nutno konstatovat, že kárně obviněný nezpůsobil ve věci od 31. 3. 2019 nedůvodný průtah ve smyslu § 2 odst. 4 a § 181 odst. 3 tr. řádu. Ani předtím, tj. v průběhu prvních tří měsíců roku 2019, nelze, podobně jako v předchozích věcech, jednání kárně obviněného s ohledem na jeho zdravotní stav v rozhodné době považovat za průtahové.

V.3. Obecné právní hodnocení věci

[96] Podle § 79 odst. 1 zákona o soudech a soudcích *(s)oudci a přísedící jsou při výkonu své funkce nezávislí a jsou vázáni pouze zákonem. Jsou povinni vykládat jej podle svého nejlepšího vědomí a svědomí a rozhodovat v přiměřených lhůtách bez průtahů, nestranně a spravedlivě a na základě skutečností zjištěných v souladu se zákonem. Podle § 87 odst. 1 téhož zákona (k)árným proviněním soudce je zaviněné porušení povinností soudce, jakož i zaviněné chování nebo jednání, jímž soudce narušuje důstojnost soudcovské funkce nebo obrožuje důvěru v nezávislé, nestranné, odborné a spravedlivé rozhodování soudů.*

[97] Z provedených skutkových zjištění je patrné, že kárně obviněný pracoval jako soudce v rozhodném období tak, že ve věcech, jež mu byly podle rozvrhu práce svěřeny k rozhodnutí, se objektivně projevíly značné prodlevy mezi jednotlivými úkony, přičemž samotné úkony v některých případech ne vždy jasně a jednoznačně směřovaly ke skončení věci. U všech 17 věcí, jež kárný návrhovač pojal do svého návrhu na zahájení kárného řízení, mělo být objektivně vzato postupováno rychleji.

[98] Pro to, aby se kárně obviněný dopustil kárného provinění, však je třeba, aby objektivně nastalé průtahy také zavinil, a to alespoň ve formě nevědomé nedbalosti. Průtahy zavinil, pokud přinejmenším mohl a měl rozpoznat, že ve věcech mu svěřených nepostupuje dostatečně rychle, a měl schopnost jednat tak, aby postupoval s patřičnou rychlostí.

pokračování

[99] Není pochyb, že kárně obviněný mohl a měl rozpoznat, že ve věcech, jež jsou předmětem kárného řízení, bylo třeba postupovat rychleji, a že to také rozpoznal. Jako zkušený profesionál musel vědět, že hlavní líčení je třeba nařizovat zásadně do tří měsíců po nápadu věci a že úkony jím činěné mají směřovat k rozhodnutí věci pokud možno v řádu měsíců. Snažil se tak vesměs i postupovat, což plyne mj. i z toho, že v případech, kdy měl za to, že patřičnou periodicitu úkonů nemůže dodržet, žádal o prodloužení příslušných lhůt vedení soudu.

[100] Podstatně složitější je však odpověď na otázku, zda kárně obviněný měl v rozhodném období schopnost své povinnosti k bezprůtahovému jednání dostat. Kárný senát dospěl k závěru, že v některých věcech a některých intervalech zkoumaného časového období takovou schopnost měl, v jiných však nikoli.

[101] Základním rysem jednání kárně obviněného je jeho postupně se zhoršující pracovní kapacita daná zhoršeným a hlavně nelepším se zdravotním stavem. Z tzv. absenčních karet zaměstnance, tedy z evidence výkonu funkce kárně obviněného, je patrné, že poprvé byl ve významné míře (v podstatě setrval) v pracovní neschopnosti v prvních čtyřech měsících roku 2015. Od léta 2015 do zhruba listopadu 2017 není patrné, že by jej postihla vážnější zdravotní indispozice. Od prosince 2017 do června 2018 a pak opět od listopadu 2018 do prosince 2018, v únoru a po část března 2019 a od konce dubna 2019 až do konce roku 2019 (do vydání tohoto rozhodnutí) byl však kárně obviněný v pracovní neschopnosti.

[102] Odrazem této postupně se zhoršující pracovní kapacity kárně obviněného je i to, jak je z hlediska zavinění třeba nahlížet na průtahy ve věcech jeho senátem projednávaných a rozhodovaných. V době, kdy nebyl v pracovní neschopnosti, lze zásadně mít za to, že byl schopen ve věcech jemu svěřených postupovat bez průtahů. Pokud se tak nedělo, lze jeho jednání mít v této části kárným senátem sledovaného období za zaviněné přinejmenším z nevědomé nedbalosti. V době pracovní neschopnosti však mu zavinění lze přičítat jen výjimečně. Z této zásady vychází i hodnocení kárného senátu ve vztahu k jednotlivým věcem.

[103] Vztít v úvahu je však nutno i skutečnost, že při „přechodu“ mezi pracovní neschopností a opětovným výkonem funkce soudce bez omezení je soudce konfrontován s tím, že v době pracovní neschopnosti se v jednotlivých věcech nepostupovalo při jejich vyřizování či se postupovalo jen omezeně (prováděly se úkony na základě pokynu soudce prostřednictvím asistenta, pracovníka soudní kanceláře apod.). V krátké době tak musí činit smysluplné a promyšlené úkony v řadě věcí najednou, což vyžaduje zpravidla vyšší než obvyklé pracovní úsilí. V jisté míře to lze po soudci požadovat, tento požadavek však nesmí být přehnaný.

[104] S kárně obviněným lze souhlasit, že ani soudce, tedy osoba vykonávající výjimečnou a mimořádně odpovědnou ústavní funkci, se pro ni nemusí obětovat a že pokud má zdravotní indispozici, nelze po něm spravedlivě požadovat více úsilí a výkonu, než jaké mu tato indispozice rozumně umožňuje. Soudce je nicméně ústavním činitelem, nikoli běžným zaměstnancem, a svou funkci vykonává neustále, i když je v pracovní neschopnosti. Formální pracovněprávní kategorie typu pracovní doba, pracovní

neschopnost, čerpání dovolené apod. je na něho vždy třeba aplikovat přiměřeně, s ohledem na nezávislou povahu soudcovy ústavní funkce (viz k tomu z prejudikatury např. rozhodnutí kárných senátů Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 1. 2014, č. j. 16 Kss 10/2013 – 84, či ze dne 9. 1. 2019, č. j. 16 Kss 8/2017 – 249, bod 24). Po soudci není možno spravedlivě požadovat, aby se i v době lékařsky zjištěné pracovní neschopnosti věnoval věcem mu svěřeným více než míře, v jaké to umožňuje povaha jeho zdravotní indispozice. Pokud se však jedná o indispozici, která spočívá především v klidném domácím režimu a není provázena intenzívními bolestmi či jinými podobnými obtížemi, jež by v podstatné míře omezovaly soudce v jeho myšlení, soustředění a jiných duševních schopnostech potřebných pro „udržovací“ práci se svěřenými věcmi, má v míře, která odpovídá jeho indispozici, spolupracovat se svým soudem „na dálku“, tedy za pomoci moderních komunikačních prostředků a tím, že v určité míře úkoluje své spolupracovníky.

[105] Pohledem výše popsaných kritérií kárně obviněnému nelze vytknout laxnost a rezignaci na své povinnosti v době pracovní neschopnosti. V této době, jak plyne z výpovědi vedoucí jeho trestní kanceláře i asistentky soudce, průběžně komunikoval se soudem „na dálku“ a provozně řešil své věci v té míře, jak to bylo vzhledem k jejich povaze možné. Zejména tedy jeho spolupracovníci činili úkony směřující k přípravě hlavních líčení a odročovali již nařízená hlavní líčení v závislosti na tom, jak se vyvíjela pracovní neschopnost kárně obviněného. V tomto ohledu nelze jednání kárně obviněného nic vytknout, na druhé straně u něho nelze ani spatřovat nadstandardní starost o to, aby neblahé průtahové důsledky své pracovní neschopnosti minimalizoval.

[106] V periodách, kdy kárně obviněný nebyl v pracovní neschopnosti, však požadavku efektivního a bezprůtahového postupu ve svěřených věcech v řadě ohledů nedostál (viz detailní rozbor výše k jednotlivým kauzám). Z toho, co vyšlo v řízení najevo, přitom není patrné, že by mu v řádném postupu bránilo něco jiného než jeho vnitřní mentální a volní limity. V jeho práci je patrné toliko běžné úsilí a v řadě jeho jednotlivých kroků (typicky ve volbě termínu nařízení hlavního líčení) není patrná důslednost a vůle jasně směřovat věc k rozhodnutí. Celkový dojem z jeho činnosti je takový, jako by kárně obviněný před sebou valil stále se zvětšující balvan nerozhodnutých věcí a postupně ztrácel schopnost se v nich jasně orientovat a směřovat je v reálném čase ke skončení.

[107] Ze situace v senátu vedeném kárně obviněným je patrné, že ani kárně obviněný sám, ani vedení soudu nečinili ve sledovaném období kroky k tomu, aby narůstající problémy řešili. Vedení soudu přikročilo v několika případech k odebrání věcí kárně obviněnému a zastavení jeho nápadu, jiné aktivní kroky však nepodniklo. O jisté pasivitě vedení svědčí i to, že příslušný místopředseda kárně obviněnému opakovaně po dlouhou dobu prodlužoval lhůty k provedení úkonů či jiných kroků v jeho věcech, aniž by – byť třeba i po nějaké době – shledal, že je třeba jiný, razantnější zákrok. Celá situace tak vyvrcholila v podstatě až po několika letech problémů na jaře 2019 podáním kárného návrhu. Podobně pasivně však k celé situaci přistupoval i kárně obviněný. I on si musel být jako zkušený soudce vědom toho, že situace v jeho soudním oddělení mu přerůstá přes hlavu a že bez nestandardních kroků přestává být řešitelná. S vedením však o situaci nemluvil a zdá se, jako by před hromadícími se potížemi „strkal hlavu do písku“ podobně jako vedení soudu. Lze jen spekulovat, nakolik pro něho bylo opětovné zhoršení

pokračování

zdravotního stavu, k němuž u něho došlo od listopadu 2018, v jistém smyslu vysvobozením.

[108] U kárně obviněného nelze vidět ani žádné skutečné objektivní organizační či technické obtíže, které by mu bránily ve věcech mu svěřených postupovat bez zbytečných průtahů. Poukazy na nedostatečnou kapacitu jednacích síní zůstaly v rovině spíše povšechných povzdechů, a i kdyby byly v jednotlivých případech důvodné, není patrné, že by kárně obviněný tyto potíže s vedením soudu jakkoli konzultoval. Co se týče potíží plynoucích z chování obviněných, svědků či znalců, kárný senát se je snažil pečlivě hodnotit v jednotlivých konkrétních případech rozebraných výše. Odročení hlavního líčení způsobené takovýmto „externím“ jednáním nepovažoval kárný senát samo o sobě nikdy za „průtahovou“ situaci zaviněnou kárně obviněným. Mimo jiné i proto dospěl k závěru, že rozsah kárného provinění je výrazně menší, než jaký tvrdil kárný návrhova- tel.

V.4. Uložené kárné opatření

[109] Podle § 88 odst. 1 zákona o soudech a soudcích (z) *a kárné provinění podle § 87 odst. 1 lze uložit soudci podle závažnosti kárného provinění některé z těchto kárných opatření: a) důtku, b) snížení platu až o 30 % na dobu nejvíce 1 roku a při opětovném kárném provinění, jehož se soudce dopustil v době před zahlázením kárného opatření, na dobu nejvíce 2 let, c) odvolání z funkce předsedy senátu, d) odvolání z funkce soudce.*

[110] Rozsah průtahů, jichž se zaviněně dopustil kárně obviněný, byl takový, že neumožňoval řešit kárné provinění toliko jeho projednáním či uložením důtky. Bylo by to nepřiměřeně mírné. Adekvátním typem kárného opatření bylo v daném případě snížení platu.

[111] Kárně obviněný není z hledisek disciplinárních „nepopsaným listem papíru“. V minulých letech byly kárným senátem projednávány dva kárné návrhy vůči jeho osobě a v obou byl kárně obviněný shledán vinným. V prvním případě (rozhodnutí z 11. 6. 2015, č. j. 16 Kss 7/2014 – 92) skutek spočíval ve veřejném vyjadřování se ke kandidátkám pro komunální volby v místě bydliště kárně obviněného. Ve druhém případě pak (rozhodnutí ze dne 28. 11. 2018, č. j. 13 Kss 6/2017 -538) skutek spočíval v tom, že kárně obviněný se bez dostatečných skutkových důvodů pochybovačně vyjadřoval vůči novinářům k příčinám amnestie prezidenta republiky Václava Klause). Tato kárná provinění nebyla ke dni vydání tohoto rozhodnutí zahlázena, neboť od právní moci rozhodnutí o nich vydaných neuplynulo dosud 5 let (§ 24 zákona č. 7/2002 Sb.). Formálně vzato by tedy u kárně obviněného připadalo v úvahu snížení platu až o 30 % na dobu až dvou let. Kárný senát však hledal spravedlivou výši srážky z platu ve „standardním“ časovém rozmezí, tedy s horní hranicí 1 roku, jelikož vzal v úvahu, že předchozí kárná provinění se svou povahou (meze svobody projevu soudce) zcela lišila od toho nynějšího (průtahy) a že u těch dřívějších šlo o jednání s intenzitou při samé hranici kárného provinění, navíc judikturně předtím řešená jen omezeně. Tomu ostatně odpovídala i kárná opatření – ve věci sp. zn. 16 Kss 7/2014 bylo od uložení kárného opatření upuštěno, ve věci sp. zn. 13 Kss 6/2017 pak byla uložena důtka.

[112] Při určení konkrétních parametrů srážky z platu kárný senát hodnotil v první řadě povahu jednání kárně obviněného. Následkem jeho jednání byly objektivní průtahy v deseti věcech vesměs závažné majetkové či hospodářské kriminality. Tyto věci tvořily významnou, a nikoli pouze marginální část celkového portfolia věcí svěřených senátu kárně obviněného k projednání a rozhodnutí. Kárně obviněný průtahy působil dlouhodobě a není patrné, že by sám významněji usiloval o to, aby přestaly. Na druhé straně však byla jeho pracovní výkonnost dlouhodobě v podstatné míře ovlivněna špatným a v čase se spíše horším zdravotním stavem.

[113] Dále kárný senát zohlednil celkově osobnost kárně obviněného. Jde o v dobrém slova smyslu proslulého, zkušeného a odborně velmi uznávaného soudce. Nebál se v létě 2018 v klíčových momentech veřejně hájit justici proti jednostranné kritice ve věci konkursu tzv. H-Systému (z řady veřejně dostupných citací vyjádření kárně obviněného, jež nebylo třeba samostatně dokazovat, viz námátkou <https://www.ceska-justice.cz/2018/07/soudce-h-systemu-svatopluku-mi-lito-zavinili-si-sami/>, <https://www.novinky.cz/domaci/clanek/soudce-ktery-trestal-v-kauze-h-system-je-mi-tech-lidi-lito-ale-mohou-si-za-to-sami-311887> či https://www.irozhlas.cz/zpravy-domov/h-system-svatopluk-soud-kamil-kydalka-petr-smetka_1807251234_haf). Řadu let se jako předseda prvoinstančního senátu krajského soudu podílí na rozhodování závažných a především skutkově i právně velmi složitých trestních věcí a jako soudce se doposud těšil dobré pověsti nejen v odborných kruzích, ale i u širší veřejnosti.

[114] Soudce po desítkách let praxe má v určité míře právo na slabší chvíle. Nicméně, jak již bylo řečeno shora, funkce soudce je natolik významná a exkluzivní, že i po tak zkušených a zasloužilých soudcích, jakým je kárně obviněný, je třeba žádat, aby případné výpadky v kvalitním výkonu funkce reflektovali a napravili. Reflexe a náprava však byla dle zjištění kárného senátu slabší stránkou kárně obviněného. V situaci, v jaké se na počátku roku 2019 nacházel, bylo nepřiměřeně pyšné na dotaz předsedy soudu (kárného navrhovatele), zda by nechtěl přejít k odvolacímu senátu, odvětit, že jen pokud by si mohl vybrat další členy senátu. Kárně obviněný se rozhodně nenacházel v situaci, kdy by si mohl diktovat, jak s ním má být po personalistické stránce zacházeno. Kárný senát na druhé straně vzal v úvahu i to, že – jak již bylo podrobněji zmíněno výše – nekomunikace a neřešení situace byla způsobena nejen kárně obviněným samotným, ale i pasivitou a zbytečným vyčkáváním vedení soudu.

[115] Po zvážení všech těchto dílčích aspektů osobnosti kárně obviněného a toho, v jakém rozsahu a jakým způsobem se dopustil kárného provinění, dospěl kárný senát k závěru, že přiměřeným kárným opatřením je srážka z platu ve výši třetiny maximální možné sazby uložená na dobu půl roku, tedy jedné poloviny standardní zákonné sazby.

VI.5. Závěr

[116] Již dříve (viz rozhodnutí z 24. 1. 2019, č. j. 16 Kss 4/2018 – 179, bod 75) kárný senát uvedl, že mimo jiné i proto, že sám je složen z právních profesionálů, chápe, že roky výkonu náročné a stresující profese soudce vedou někdy k tomu, že radost z ní a chuť ji vykonávat poklesne, což se projeví i na výstupech soudcovy práce. Pokud se k tomu přidruží vleklé a nelepšící se zdravotní obtíže, situaci to ještě zhorší. A jestliže dotýčný soudce, jež tento problém postihl, a vedení jeho soudu otálejí, problém neřeší a nechávají

pokračování

jej před sebou „valit“, může to vést k průtahům takového rozsahu, že začnou ohrožovat pověst justice jako takové. Bohužel přesně k tomu v nyní projednávaném případě došlo.

[117] Na vedení Městského soudu v Praze je, aby v první řadě řešilo nastalou situaci. Není na kárném senátu, aby příslušná řešení vymýšlel, neboť to je v manažerské kompetenci vedení soudu. Kárně obviněnému je třeba v první řadě popřát, aby se uzdravil. V každém případě by se ale měl zamyslet nad tím, co dál ve své profesní kariéře hodlá činit. Pokud chce zůstat soudcem, musí po skončení pracovní neschopnosti a návratu do výkonu funkce agendu, kterou má přidělenou, řešit jinak, aktivněji a cílevědoměji než doposud. Možná by měl uvážit i to, zda není na čase odejít z „první linie“ prvoinstančního soudce a nabyté zkušenosti využít jako člen odvolacího senátu, třeba i toho, jež si sám nevybere. Anebo může kárně obviněný usoudit, že zbytek profesní kariéry stráví jinak než v justici. I to je zcela legitimní volba, povolání soudce nemusí být nutně „na celý život“. Funkce soudce je důležitou součástí ústavního systému, svým způsobem funkcí výjimečnou, jež musí být řádně vykonávána. Soudce má proto v každém okamžiku volbu, zda bude svou funkci řádně vykonávat, a to se všemi obtížemi s ní spojenými, anebo zda na ni rezignuje a bude hledat radost z práce v jiné profesi. Toho si každý soudce musí být vědom.

[118] Pokud by pak přetrvávaly zdravotní obtíže kárně obviněného, jež způsobují jeho pracovní neschopnost, delší dobu, bylo by na vedení Městského soudu v Praze, aby zvážilo, zda není na místě podat návrh na zahájení řízení ve věci způsobilosti soudce (§ 26 zákona č. 7/2002 Sb.; ke zdravotní nezpůsobilosti soudce viz zejm. bod 8 rozhodnutí kárného senátu ze dne 9. 1. 2019, č. j. 16 Kss 8/2017 - 249).

Poučení: Odvolání proti rozhodnutí v kárném řízení **n e n í** přípustné (§ 21 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, ve znění pozdějších předpisů).

V Brně dne 15. ledna 2020

JUDr. Karel Šimka
předseda kárného senátu